

T.C.
İSTANBUL
7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI
DOSYA NO : 2012/264 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 02/12/2016
CELSE NO : 21.

BAŞKAN :
ÜYE :
ÜYE :
CUMHURİYET
SAVCISI :
KATİP :

Belirli gün ve saatte celse açıldı.

Sanık Amos Yadlin müdafii av. M. B., sanık Alfred müdafii av. A. P.,

Katılanlar vekilleri ... Katılanlar ... geldiler.

Açık yargılamaya devam olundu.

Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünün 25/10/2016 tarih, 107577 sayılı yazıları ile Adalet Bakanlığına iletilen kırmızı bülten talep evraklarının İsrail Devleti ile Türkiye Cumhuriyeti arasında yapılan ve 09/09/2016 tarihinde yürürlüğe giren anlaşma nedeniyle yeniden değerlendirilmesi için Mahkememize iade edildiği görüldü, okundu.

Dışişleri Bakanlığına yazılan yazıya cevap verildiği görüldü, okundu, dosyasına konuldu.

Adalet Bakanlığına yazılan yazıya cevap verildiği görüldü, okundu, dosyasına konuldu.

Katılan vekillerinin sunmuş oldukları dilekçeler, raporlar ve dilekçe eklerindeki diğer belgeler okundu.

Hakimin reddi talebi ile ilgili değerlendirme yapılmak üzere Mahkememizce dosyanın İstanbul 8.Ağır Ceza Mahkemesine gönderildiği, İstanbul 8.Ağır Ceza Mahkemesince talebin reddine karar verildiği, İstanbul 8.Ağır Ceza Mahkemesince verilen karara yapılan itiraz üzerine dosyanın İstanbul 9.Ağır Ceza Mahkemesine intikal ettirildiği, İstanbul 9.Ağır Ceza Mahkemesince İstanbul 8.Ağır Ceza Mahkemesinin kararının usul ve yasaya uygun olduğu değerlendirilerek itirazın reddine karar verildiği anlaşıldı.

Katılan Ö. Ş. E. vekili av. M. D. ve katılanlar E. Ç., M. K. vekili av. O. Ü. 'nün mazeret dilekçesi sundukları görüldü.

İsrail Devleti ile Türkiye Cumhuriyetinin arasında yapılan anlaşma okundu, dosyasına konuldu.

Av. Ö. K. söz aldı; Duruşmada okunan Türkçe "Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında tazminata ilişkin usul anlaşması" en altta Türkiye Cumhuriyet adına Feridun P.Sinirlioğlu ile İsrail hükümeti adına Dore Gold isim ve imzasını taşıyan fotokopi evrakın sözleşme metni içerisinde "yorum farklılığı halinde ingilizce metin esas alınacaktır" deyimini yer almış olmakla yargılama görevi yapan mahkemenizin bu işinde ve işlevinde idari ve siyasi makamların bağımsız yargıya müdahale etmeyeceği kanısı bakımından sözleşme içerisinde şarta bağlı kalınmak sureti ile sözleşmenin ingilizce örneğinin mahkemeye getirilmesi yeminli tercüman aracılığı ile Türkçe 'ye çevirisi yapıldıktan sonra gerek müdahil avukatlarına gerekse sanık müdafilerine tebliğ edilmesini talep ediyoruz, dedi.

Av. G. S. söz aldı; Anlaşma metnindeki yorum farklılığının giderilmesini talep ederiz, dedi.

Av. İ. Ö. söz aldı; Meslektaşlarımızın beyanlarına katılıyoruz, yeminli tercüman vasıtası ile anlaşma metninin çevirisinin yapılmasını, heyetin de ex gratia kelimesinin anlamını bildikten sonra karar verilmesini talep ediyoruz, dedi.

İddia makamından soruldu: Söz konusu anlaşmanın 4.maddesi yargılama bakımından önemlidir, ilk maddesinde geçen ex gratia tazminat ile ilgili olup devletler arasında uyuşmazlık çıktığında

ingilizce metnine başvurulması gerekmektedir, 4.maddenin ingilizce ve Türkçe metninde bu anlaşmanın diye başlayan 2.cümlesinde mahkeme yargılaması ile ilgili hem ingilizce metni hem Türkçe metninde "anlaşma" aynı tabir olarak kullanılmıştır, bu nedenle söz konusu taleplerin reddine karar verilmesi talep olunur, dedi.

G.G.D. TALEP GİBİ:

Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında yapılan anlaşma metninde geçmekte olan ex gratia teriminin davamız bakımından önem arz etmediği bu terimin davamızı etkileyecek niteliği bulunmadığı, dosyadaki anlaşma metninin açık ve anlaşılır dilde mevcut olduğu, bu nedenle ingilizce metnin tercüme edilmesinin esasa etkili olmayacağı heyetimizce değerlendirilerek bu talebin reddine oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Av. S. K. söz aldı; Ara kararınızda önemsiz olduğunu belirttiğiniz ex gratia kelimesinin burada hazır bulunanlara açıklanmasını talep ediyorum, ex gratia kelimesinin yerine neden lütuf kelimesini koyamıyorlar, sorgulamazsak eğer ex gratia bir tazminat olarak geçmiş, fakat ex gratia kelimesinin anlamı himmet, lütuf manasına gelmektedir, dedi.

Av. C. G. söz aldı; Ex gratia Türkçe tercümede geçerken ingilizcede haksız fiil olarak geçiyor, ingilizcede böyle geçmesi ile Türkçe 'de himmet olarak geçmektedir, eğer siz bu tazminatı haksız tazminat olarak kabul ederseniz, mahkeme farklı bir karar verecek, ancak himmet olarak kabul ederse farklı bir karar verecektir, dedi.

Av. C. T. söz aldı; Sözleşmenin 3 nüshası olduğu için bunu tartışıyoruz, Türkiye olaydan önce 3 tane şart öne sürdü, bir özür, iki tazminat, üç ambargonun kaldırılması, sözleşmede bu şartlar yerine geldiğinden bu anlaşmayı yapmak gerekmiştir diyor, İsrail diyor ki biz özür dilemedik, talihsiz bir olay olduğunu söyledik dedi, ikinci şartı biz böyle bir tazminatı kabul etmedik, ne türkçe, ne ingilizce ne de ibrance metninde kabul etmedik diyor, biz bunu himmet ve sadaka olarak kabul ettik diyor, ambargonun kaldırılmasını da kabul etmedik diyor, herhangi bir ambargo da kaldırılmış değildir, hem ibrance hem de Türkçe metninde çelişkiler varsa ingilizce metin esas alınır dediğine göre anlaşmanın geçerli olup olmadığı hususunda takdir Mahkemenindir, ingilizce metnin sözleşme gereği esas alınması gerekir, ingilizce metin esas alınacağına göre ingilizce metnin okunması gerekir, biz de savunmalarımızı ingilizce metin üzerinden yapalım, dedi.

Av. Y. G. K. söz aldı; CMK 34 maddesi gereğince hakim ve mahkemelerin her türlü kararı gerekçe olmak zorundadır, gerekçenize göre ex gratia kelimesinin davamızda önem arz etmediği belirtilmiş olup, ex gratia terimini mahkemenizce açıklanması gerekiyor, dedi.

Av. G. S. söz aldı; Bir uluslararası sözleşmenin bir ceza yargılamasına etkisi pozisyonundayız, talihsiz bir durumla karşı karşıyayız, bir ceza yargılaması içinde olduğumuzu hatırlatmak isterim, sözleşmenin tazminat kısmı ile ilgili sorunu aşabilmiş değiliz, sayın savcının söylediği burada kullanılabilir bir pozisyon değildir, birinci maddede geçen ex gratia kelimesinin ingilizce bir tabir olduğunda herkes mutabıktır, ne anlam ifade ediyor bilmiyoruz, Türkçe metin ile ingilizce metin arasında bu kelime olarak açık bir çelişki vardır, bu metnin ingilizcesi geçerlidir, ara kararınızda geçen ex gratia kelimesinin etkisi bakımından önemli olup olmadığına herkes huzurunda açıklanması gerekir, yeminli tercüman vasıtası ile bu kelimenin açıklanması gerekir, sayın savcının sözlerinde geçen konunun 4.madde ile ilgili olduğu konusuna gelince esas zaten yorum farklılığı ile ilgili tartışmalar İsrail yüksek mahkemesinde geçen davalarda Türkiye 'de 4.maddede geçmiştir, ingilizce orjinal nüshasının mahkemeye getirilerek bu tercüme evrakının yeminli tercümana çeviri yaptırılmasını talep ediyorum, dedi.

Av. Ö. K. söz aldı; Bu davanın bu aşamasında bir evraktan söz edilmekte ancak bu evrakın aslı mahkemenize getirilmiş değildir, bu evrakın 3 ayrı dilde düzenlendiği yazılmaktadır, her üç dilde orjinalinin mahkemeye getirilmesi usul açısından zorunludur, burada ceza muhakemesi yapılmaktadır, bu süreçte idari makamların yapmış olduğu hatalı iş veya işlemler dahi mahkemeden dönecektir, mahkemenizin idari makamlara karşı siyasete karşı bağımsızlığını göstermesi ve yargılama işinin evrak aslı üzerinden yürütülmesini, öncelikle evrak aslının mahkemenize getirilmesini talep ediyorum, bunun mahkemenizin gücü bakımından önemi var, çünkü mahkemeniz devletin yargılama yetkisini kullanmaktadır o anlaşmayı yapanlar idari yetkisini kullanmışlardır, yani yürütme erkini kullanmışlardır, şahıslar kaim makamlar daim ilkesi

çerçevesinde buraya ait kuralların bozulmamasını talep ediyoruz, yapılan o anlaşmanın bırakın metnin tümü üzerinden tartışmayı kelimenin üzerinde bir tartışma çıkmıştır, vermiş olduğunuz ara kararın usul kurallarını çiğneyen gerekçesiz şekilde verilmiştir, ölen ve yaralanan insanların insan hakları adına tekrar mahkemenizin o ara kararının kendisinin de tartışma yaratıp tartışmaya sebebiyet verdiği de göz önüne alındığından orjinal metnin duruşmaya getirtilmesini, mahkemece yeminli bir bilirkişi tarafından üç metnin de çevirisinin yapılmasını, sanıkların savunma hakkına da zarar gelmesin diye sanıklar müdafilerine ve müdahil avukatlarına çevirinin tebliğ edilmesini talep ediyorum, biz burada müvekkillerin hakkını korumaya çalışıyoruz, dedi.

Av. M. E. söz aldı; Bu uluslararası sözleşmenin onaylandığına dair kanunun Anayasaya aykırı olup olmadığı hususunda tespit ve denetim için meclisteki oylama sonuçlarının ve toplantı tutanaklarının bir örneğinin gelmesi gerekir, toplantı ve karar tutanaklarının bir örneğinin gelmesi gerekir, bunun için özel sayılar gerekmektedir, dedi.

İddia makamından soruldu: Anlaşma metnlerinin getirtilip yeniden tercüme edilerek tekrar tebliğ edilmesi talepleri duruşmayı uzatmaya yönelik olduğundan reddine, meclis tutanaklarında çoğunluk var dediğine göre bu talebin reddine, anlaşmanın resmi gazetede yayınlanması ile yargılama engeli ortaya çıkmıştır, Türkiye Cumhuriyeti esasen sahip olduğu yargılama hakkından bu olay için vazgeçmiştir, bunun benzeri daha öncede yaşanmıştır, birincisi 10/03/1954 tarihli 6375 sayılı Nato kuvvetleri statüsüne ilişkin sözleşmenin uygun bulunmasına dair kanun ile Türkiye Cumhuriyeti bir kısım yargılama yetkilerinden feragat etmiştir, aynı şekilde Viyana sözleşmesi ile diplomatik dokunulmazlıklar konusunda diplomatik misyon şefleri ile ilgili yargılama yetkisinden vazgeçmiştir, yargılama yetkisi 4 temel üzerinde egemenliğin 4 temeli üzerinde oturur, bir mülkîlik, iki şahsîlik, üç koruma hakkı ve evrensellik üzerinden yürür, yargılama ve egemenlik hakkını kullanan devletin vazgeçme hakkı vardır, ikincil organların örneğin Uluslararası Ceza Mahkemesi gibi organların yargılama yetkisine hâlel getirmeyeceği için bu yasa ile 4.maddenin 2.cümlesi ile bu anlaşmanın yürüyen davalarla ilgili, 4.maddenin 2.cümlesinde her halükarda bu anlaşmanın İsrail 'in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının Türkiye Cumhuriyeti veya Türk tüzel kişileri tarafından konvoy hadisesi ile ilgili olarak kendilerine yönelik doğrudan ya da dolaylı Türkiye 'de yapılmış veya yapılacak her türlü hukuki veya cezai talebe ilişkin her türlü sorumluluktan muaf tutulacaktır diyor, bu bizim için yargılama engelidir, bu yargılama koşuludur, bundan sonra anlaşmanın yürürlüğe girmesi ile gerçekleşmeyeceğine göre davanın düşme koşulları mevcuttur, düşme koşulları oluşmuş bir davada yargılamaya devam mümkün değildir, yargılamanın CMK 'nun 223/8 maddesi uyarınca düşürülmesine karar verilmesi kamu adına talep ve mütalaa olunur, dedi.

Av. S. K. söz aldı; Yargılamada bir anda bizi sonuna taşımış olduğunu zannediyor iddia makamı ancak burada tartışılması gereken birçok konu vardır, bir taleple ilgili iddia makamına söz verdiniz, iddia makamının bu taleple ilgili söylemde bulunması gerekir, dedi.

Av. M. E. söz aldı; Savcı bey mütalaasında mecliste çoğunluk var dediğine göre elinde bir dayanak olmadan açıklamada bulundu, meclis kararında yeterli çoğunluk var diyebilir ama kişi kendi davasının yargıcı olamaz, dolayısı ile dosyada o sözleşmenin uygun bulunduğu dair kanunun karar ve toplantı tutanakları yoksa bunun temin edilmesi gerekir, meclisin 3/5 'inin çoğunluğu ile bu kanun uygun bulunabilir, 330 yeter sayısının olup olmadığı hususunda meclisten sorulması gerekir, dedi.

G.G.D. TALEP GİBİ:

İsrail Devleti ile Türkiye Cumhuriyeti arasında gerçekleştirilen anlaşmanın onaylanmasının uygun bulunmasına dair kanunun toplantı yeter sayısı ve karar yeter sayısı olarak doğru olup olmadığı noktasında bir araştırma yapılması hususunun Mahkememizin görevi dahilinde olan bir konu olmadığı, kanunların Anayasaya aykırı olup olmadığı hususlarının mevzuattaki hükümlere göre denetlenmesi gerektiği anlaşıldığından talebin reddine oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Av. M. E. söz aldı; Mahkemenizin somut norm denetimi yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurması gerekir, dosyada 330 sayısına ulaşıldığında dair bir bilgi yoktur, 330 sayısına ulaşılmadığı sonucuna varmak zorundayız, bu kanun Anayasaya aykırı olarak yürürlüğe

girdiğinden Anayasanın 87.maddesi gereğince iptal edilmesi gerekir, bu yasa Anayasaya aykırıdır, Anayasa Mahkemesine başvurulmasını talep ediyoruz, dedi.

İddia makamından soruldu: Bu özel af niteliğinde bir düzenleme değildir, milletlerarası sözleşmeleri anayasa mahkemeleri denetimi dışındadır, bu talebin reddine karar verilmesini talep ederiz, dedi.

Av. U. Y. söz aldı; Biz anayasaya aykırılık ile ilgili bir sunum yapılmadan heyetinizce bir karar verilmemesi talep ediyoruz, bu konuyla ilgili tüm meslektaşlarım adına av. K. K.'ın dinlenmesini talep ediyoruz, dedi.

Av. K. K. söz aldı; Ortada bir anlaşma var ve gelinen aşamada bu anlaşma davayı tıkamış durumdadır, ben beş noktada beyanda bulunacağım, birinci olarak kanaatimizce bu anlaşma yok sayılması gereken bir anlaşmadır, işgalci İsrail ile Türkiye Cumhuriyeti arasında imzalanan tarafları özel kişiler, konusu adam öldürmeye teşebbüs, adam öldürme, Kişiyi Hürriyetinden Yoksun Kılma, Deniz veya Demiryolu Ulaşım Araçlarını Kaçırma veya Alıkoyma, Nitelikli Yağma, Kamu Malına Zarar Verme, Mala Zarar Verme, eziyet suçlarını içeren bir davada anlaşmanın yok sayılması gerektiği açıktır, emredici hüküm niteliğinde bulunan yaşam hakkı ve işkence yasağı açısından bunların savaş dönemlerinde dahi askıya alınamayacak haklar olduğu ifade edilir, idare ajanlarının kendi aralarında olgunlaştırıp temel hak ve özgürlükleri zedeleyerek imzaladığı anlaşmalar yok adledilmelidir, Anayasanın 90.maddesi son paragrafında Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır denmektedir, bu maddeden Anayasa mahkemesine başvurulamayacağı anlaşılabilir insan hakları evrensel beyanname ve Avrupa insan hakları sözleşmesine aykırı olan anlaşmalarına aykırı olan sözleşmeler tartışılmalıdır, Avrupa insan hakları sözleşmesinin 2.maddesinde yaşam hakkı, 3.maddesinde işkence yasağı, 5.maddesinde özgürlük hakkı düzenlenmiştir, savaş hallerinde bile bu düzenlemelerin askıya alınamayacağı düzenlenmiştir, ikinci olarak anlaşma bir tür af niteliğinde, savcı bey bundan bahsedilemez dedi ama savcı beyin bize hangi hükme dayanarak düşürülmesi gerektiğini ifade etmesi gerekir, anlaşma ciddiye alınsa bile bu anlaşma ne şekilde yürüyen bir ceza davasını düşürebilir, bu anca af niteliğinde olursa düşürülebilir, somut norm denetimi kapsamında usule aykırı şekilde yürürlüğe girmesi nedeniyle iptal edilmesi gerekir, af kanunlarının TBMM 'de hangi çoğunluk ile kabul edileceği Anayasanın 87.maddesinde açıkça gösterilmiştir, toplantıya 229 milletvekili katılmış, kabul oyu verenler ise 209 'da kalmıştır, af niteliğindeki hükümleri itibarı ile usule uygun yürürlüğe girdiği kabul edilemez, usule göre yürürlüğe girmeyen bu anlaşmanın Anayasa Mahkemesine götürülmesi gerekir, Anayasanın 90.maddesine göre bu anlaşma temel hak ve özgürlüklere ilişkin değildir, söz konusu ikili anlaşmanın usule uygun yürürlüğe girmediği açıktır, tartışılmayacak bir nokta Avrupa insan hakları sözleşmesi ve uluslararası çok taraflı sözleşmelerin bu nitelikte olduğudur, temel hak ve özgürlüklere ilişkin ihlalleri soruşturma ve kovuşturma dışı bırakan bu usule aykırı anlaşmanın temel hak ve özgürlükleri ihlal eder niteliktedir, temel hak ve özgürlükleri ihlal eden metinlerin Anayasaya aykırılığı gerektiği açıktır, anlaşmanın ihlal ettiği haklar vardır, Türkiye ile İsrail arasındaki bu anlaşma Anayasanın 2-7-8-9-10-36-138 maddelerini ihlal etmektedir, bu maddelerde hukuk devleti, yargı bağımsızlığı, kanun önünde eşitlik gibi ilkeler ihlal edilmiştir, 10 şehidin ve 490 müştekinin var olduğu 2012 yılından beri Mahkemenizde devam etmekte olan bu davada henüz bir sonuca ulaşılmadan bu şekilde bir anlaşmanın yapılması Anayasanın 2.maddesini ihlal etmektedir, Anayasanın 8.maddesinde yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılacağı, yargı bağımsızlığı ihlal edilmiştir, anlaşma ile Anayasanın 10.maddesi sonucu kanun önünde herkesin eşit olduğu kuralı ihlal edilmektedir, Anayasanın 10.maddesinde herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir, Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar, Anayasanın

36.maddesinde herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir, hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz denmiştir, Anayasanın görüşleri bakımından anlaşma ile hak arama hürriyetinin açıkça ihlalini ortaya koymaktadır, CMK 'nun 223.maddesinde hüküm çeşitleri düzenlenmiştir, bu anlaşmanın İstanbul 7.Ağır Ceza Mahkemesine etki etmesi TCK 'da ve CMK 'da sınırlı sayıda sayılmış olup, usulen bu davanın düşürülmesi uygun değildir, düşme kararı açısından baktığımızda TCK 'nun 64 ve 75 maddelerinde sayılan düşme nedenlerinde sayılan ve CMK 'nun 223/8 maddesinde belirtilen koşullar gerçekleştiğinde düşme davası verilebilir ancak, bunları tek tek incelediğimizde söz konusu anlaşmanın bunların hiçbirini karşılamadığı açıktır, bu anlaşmaya göre hüküm kurulması mümkün değildir, öncelikle usulüne uygun yürürlüğe girmeyen anlaşmanın yok sayılarak yargılamaya devam edilmesini talep ediyoruz, ikinci olarak bu mümkün olmazsa, müvekkiller yönünden davaya devam edilmesini istiyoruz, yargılamaya devam edilmesini talep ediyoruz mahkemece aksi kanaat olursa somut norm denetimi kapsamında iptal talepli olarak dosyanın Anayasa Mahkemesine götürülmesini talep ediyoruz, dosyadaki şehitler, gaziler, suçtan zarar gören filo katılımcıları, Filistinli çocuklar, kadınlar, gözünü bu davaya dikmiş mazlumlar ve mescidi aksayı düşünde görenler adına bu davanın devamına karar verilmesini talep ediyoruz, CMK 'nun 202.maddesinde tercüman bulundurulacak haller açıkça sayılmıştır, duruşmadaki esaslı noktalar tercüme edilir, huzurda mağdura tercüman görevlendirilmesini talep ediyoruz, dedi.

G.G.D. TALEP GİBİ:

Her ne kadar İsrail Devleti ile Türkiye Cumhuriyeti arasında imzalanan anlaşmanın onaylanmasının uygun bulunmasına dair 6743 sayılı yasanın iptali için Anayasaya başvuru yapılması yönünde Mahkememizden talepte bulunulmuş ise de, tüm dosya kapsamına göre 6743 sayılı yasanın iptali için Anayasa Mahkemesine götürülmesi noktasında bir neden bulunmadığı hususunda Mahkememizde tam bir kanaat olduğundan bu talebin reddine oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Duruşmaya saat 14:00 'a kadar ara verildi.

Saat 14:00 itibarı ile duruşmaya devam olundu.

Tercümanlar N. T. (Arapça tercüman) ve S. M. (İngilizce tercüman) geldiler.

Tercümanların kimliğinin tespitine geçildi.

TERCÜMAN : N. T., Arapça tercümanlık yapar, yapacağı iş anlatıldı, usülen yemini yaptırıldı.

TERCÜMAN : S. M., İngilizce tercümanlık yapar, yapacağı iş anlatıldı, usülen yemini yaptırıldı.

İddia makamından soruldu: C.Başsavcılığımızca 23/05/2012 tarih, 2012/32815 esas, 2012/1625 iddianame numarası ile açılan kamu davasının yapılan yargılaması sırasında Türkiye Cumhuriyeti devleti ile İsrail devleti arasında imzalanan anlaşmanın 6743 sayılı yasa ile TBMM tarafından onaylanıp yürürlüğe girmesi ile anlaşmanın 4.maddesinin 2.cümlesinde belirtilen şekliyle devam eden yargılamanın kovuşturulmasına ilişkin kovuşturma engelinin ortaya çıktığı, bu kovuşturma engeli devletin egemenlik haklarından olan yargılama hakkını bu olay ve olaya dahil edilen kişiler ile ilgili olarak kullanmayacağını beyan ettiği, mevcut şartlar altında yargılamaya devam koşulları ortadan kalkmış ve bu koşulların bir daha gerçekleşmeyeceği de anlaşılmıştır. CMK 'nun 223/8 md uyarınca yargılama koşullarının bir daha gerçekleşmeyeceği anlaşıldığından yürütülen davanın 6743 sayılı yasa ile uygun bulunan sözleşmenin 4/2 ve CMK 'nun 223/8 maddeleri uyarınca düşürülmesine karar verilmesi kamu adına talep ve mütalaa olunur, dedi.

Av. U. Y. söz aldı; Ben mahkemenin vicdanına seslenmek istiyorum, sabahdan beri yaşadığımız bu mahkeme anından çok rahatsızlık duydum, bu davanın ne olduğunu mahiyetini veya bu dava ile ilgili durumları tam olarak algılamadığımız gibi bir düşünce içerisindeyim, bir arkadaşımız Anayasaya aykırılık iddiasını savcılıktan hemen mütalaa alınarak red kararı verilmesi, tekrar savcıya sorularak arada korsan bir mütalaa verilmiş gibi, öğleden sonraki açılımda tekrar mütalaa ile karşı karşıya kalmış durumdayız, bu dava 36 ayrı ülkeden takip ediliyor, bu davanın 700 'den fazla mağduru katılımcısı, şehit yakınları vardır, basının kamuoyunun tüm insan hakları ve evrensel hukuk insanlarının gözleri var, nasıl bir yargılama yapılıyor diye bir merak vardır, biz bu davayı görürken İsrail 'in hunharca katlettiği insanları operasyonel hata olarak kendilerinin de

kabul ettiği, beyanlardan da anlaşıldığı üzere bir davada bugün Halep 'e bomba atan insanlar yarın bir gün bunun hesabının sorulacağını bilsin, dava açılmadan henüz haziran ayında mağdurlar buraya geldikten sonra İsrail 'de facebook hesabında insanlar birbirine nasıl öldürdük diye birbirlerine bunları anlatıyordu, bu insanlar yaptıkları katliamı sırtarak ifade ediyorlar, biz iddianameye bunları sunduğumuzda hepsi hesaplarını kapattılar, biz bugün bu dava ile tüm insanlığa karşı işlenen suçların hesabını soruyoruz, bu cinai bir davadır, hiçbir zaman siyasi bir dava olmasını istemedik, bu davanın içinde neden Netanyahu ya da Liberman yok diye söylenenler oldu, bizim hukukun dışında hiçbir talebimiz ve beklentimiz olmadı, bu insanlar bunun cezasını görsün dedik, Deniz, Hava, Genelkurmay ve İstihbarat komutanları bu operasyona katıldıkları için ödül alan ve basında demeç veren insanlar sanıktır, kara kuvvetleri unsuru olmadığı için kara kuvvetleri komutanı dahil edilmemiştir biz bu nezaketi de gösterdik, bu davanın bir eksikliği de burada bir sürü katılımcımız var, duruşma salonuna baktığım zaman davanın düşmesini isteyenlere karşı israili sırtan insanları görüyorum karşımda, ne davalar görüldü, ne cinayetler görüldü, bu kadar önemli bir dava görülürken bu hukuki dramı farklı yansıdığını görüyorum, mağdurların bir çoğu burada yok bunların da mütalaaya karşı söyleyecekleri olacaktır, siz hangi cinai davada müştekinin ifadesi alınmadan davayı kapatabildiniz, bizim burada yapmış olduğumuz yargılamanın niteliğini bilmemiz gerekiyor, biz burada tarih yazıyoruz, bu tarih mazlumların zalimlere karşı hak arayışının tarihidir, biz İsraili teröristlere karşı hukuk mücadelesi ile bir yerlere varmayı bekledik, biz bunlara ilişkin çok net çok iyi şeyler ortaya koyuyoruz, bugüne kadar konuştuğum hiçbir hukukçu bu davanın bu şekilde düşebileceğini söylemiyor, bu bir kamu davasıdır, burada görülmesi gerekir, bu davada iddianameyi yazan insanlarda, kırmızı bülten veren insanlarda, bu davanın düşmesine kalmasına karar verecek insanlarda bu tarihe geçecekler, yarın bugün İskilipli Atif hocayı asan mahkemeler nasıl biliniyorsa, Adnan Menderes 'i yargılayan ve asan mahkemeler nasıl biliniyorsa bu mahkemede öyle bilinecektir, neden biz bu zalimleri güldürelim, hiçbir hukuki gerekçesi ve altyapısı yoktur, birilerinin masada oynadığı oyunların kurbanı siz biz oluyoruz burada, bir kişinin 2 yaşındaki çocuğunu öksüz bırakıp annesi ile beraber buraya gelip, akşam siz eve gittiğinizde vicdanen kafanızı nasıl yastığa koyuyorsanız o şekilde düşünmenizi isteriz, ben gecenin 3 'ünde kalkarak bu davanın savunmasını yapıyorum, sizler bu dava ile ilgili karar verecekseniz en azından kafanızı yastığa koyunca düşünmuyorsanız, sabah kalktığınızda bunu değerlendiremiyorsanız bu davanın düşmesine karar verilmemesi gerekir, dedi. Av. Y. D. söz aldı; Yabancıların olduğu beyan edildi, bu insanlara savcı beyin mütalaası meslektaşlarımızın konuşmaları tercüme edilmezse neyi anlayacaklar, hem ingilizce hem diğer dillerde mağdurlara tercüme edilmesini talep ediyoruz, dedi.

Tercüman N. T. (Arapça tercüman) iddia makamının mütalaasını arapça olarak tercüme etti.

Tercüman S. M. (İngilizce tercüman) söz alarak tercümanlık yapamayacağını beyan etti, duruşma salonundan ayrıldı.

Av. G. S. söz aldı; 6 yıldır bir yargılama yapılmaya çalışılıyor, İsrail bu yargılama başlarken Türkiye 'de bir tiyatro oluyor, askerler merak etmeyin bu bir şovdur nihayetinde hepiniz kurtulacaksınız dedi, bizde İsrail 'de tiyatro olur Türkiye yargısında tiyatro olmaz dedik, Türkiye halkı buna müsaade etmez dedik, biz Türkiye halkının izzeti ve onurunu korumaya çalışıyoruz hep beraber, şehitlerimizle beraber, bütün insanlık adına yola çıkmış ve bu yolda hayatını kaybetmiş insanların davasında konuşuyoruz, sayın savcının cümlelerinde yargılama yetkisinin kaldırılabilceğine dair bazı cümleler geçti, şunu mu demek istiyoruz Türkiye topraklarında herhangi bir devlet mossad ajanı, rus ajanı, 2 milyon dolarsa parası canının istemediği insanları öldürsünler, siyasi irade bir anlaşma yapsın, parasıyla değil mi 2 milyon dolar versinler öldürsünler mi olması gerekir, mavi marmaraya saldırı yapılmadan önce PKK 'nın Amanos grubu İskenderun Deniz kuvvetlerine bir saldırı düzenledi, yürütülen soruşturmada ve yakalanan şahıslarda israil yapımı silahlar bulundu, bu operasyonu düzenleyenlerin israil 'den bu emri aldığı ve mavi marmara saldırısına karşı Türkiye 'nin herhangi bir hareket yapmasını engellemek için bu davanın sanıkları emir verdi, bu emrin verildiği İsrail 'deki dosyalarda sabittir, Türker komitesinin raporunda BM raporunda sabittir, siyasi çıkarlar uğruna bir anlaşma yapılıyor, Türkiye ordusu kendisine yapılan 6 asker ki kayıtlara geçmesi için isimlerini vermek istiyorum K. O. E., Ü. A., İ. K., E. T., S. A., E. T., bu

askerlerimiz o gece mavi marmara şehitleri gibi şehit edildi, Türkiye bunun hesabını sormayı tercih etmeyebilir, ancak Türk yargısı burada adaleti gerçekleştirmek durumunda, Türkiye ordusunun da şerefini de bu dava kurtaracaktır, bu davanın sanıklarından emir aldığı belli olduğu halde yargılama yapılmamıştır, meclis tutanaklarının oylama tablosunun gelmesi gerekir, ingilizce tercümesinin yeminli tercüman tarafından tercüme edilmesi gerekir, 4.madde mağdurlar açısından davanın nasıl devam etmesi gerektiğini ortaya koyacaktır, R. S. defalarca İsrail suikastlerine maruz kalmıştır, o mağdurun avukatı şu anda duruşma salonunda, arapça tercüman olmadığı için kendisi yargılama hakkında malesef malumat sahibi değildir, M. B. işkence altında ve hiçbir avukat onun haklarını savunmak için Mısır hapisanesine gidemiyor, siz herkes hakkında ve en önemlisi Gazze 'de 2 kez hayatını kaybeden yetimler hakkında hüküm vereceksiniz, bu siyasi mesele değildir, bu insanlık meselesidir, çekilen acıların, onur kırıcı hareketlerin görgü şahidiyim, 6 yıldır sanıklar için adil yargılama ne gerekiyorsa elimizden gelen herşeyi yaptık, Z. Ö. 'ün bu davanın açılmaması için ve onun arkadaşlarının FETÖ terör örgütü denilen örgütün bu 4 katili korumak için neler yaptığını çok iyi biliyoruz, eğer bu dava düşerse israili katiller kadar kaçak olan ve bu ülkeye ihanet edenler alkış tutacaklardır, şu an bizim yürüttüğümüz bu dava daha 3 gün önce Londra 'da üniversitelerin bir tanesinde uluslararası hukuk konusuydu, Türkiye 'nin bu davası bütün dünyanın hukuk fakültelerinin sınav sorusudur, biz tarih yazdık, sizden ricam adalet adına ki biz biliyoruz ki o şehitlerimiz için kadınlara, erkeklere çocuklara yapılan bütün işkencelerin, hırsızlığın katilliğin karşılığını hiçbir hüküm veremeyecek ancak dünyadaki bütün ezilenler için ortaya koyduğumuz bir çaba vardır, yargı, ordu ya da siyaset hepsinin dışında hataları düzelten kurum olmalıdır, hukukun üstünlüğü esastır diyenler bazen siyasetin başaramadıklarını başarılar ve dünyada bundan cesaret bulur, Türkiye vatandaşı olmayanların bu yargılamanın bir parçası olduğunu unutmayalım, şehit aileleri bu salonda, anlaşmanın kelimelerini bile konuşmamıza müsaade etmiyorsunuz, hiç sordunuz mu bir kuruş almışlar mı, 20 milyon dolar nerede, bir kuruş almamışlardır, 1 dolar dahi almadıklarını avukatları olarak söyleyebilirim, alıp almamaları önemli değil zaten bu yargılamayı ilgilendirmiyor, böyle bir tazminat ile 10 kişiye para vermekle bu işin kapanabileceğini söylüyorsunuz kaç kuruş almışlar bir sorun bakalım, biz mossad tarafından Türkiye 'de tehdit edilen avukatlarız, biz 6 yıldır bunun mücadelesini veriyoruz, mavi marmara gemisindeki ölüm listesi ile ilgili suç duyurusu dilekçelerimize bakarsanız FETÖ 'nün organizasyonu ile Türkiye 'ye giren adamlar ve Türkiye 'ye giren İsraili silahlı insanlar, bu ölüm listesindeki insanları Türkiye 'de koruyabileceğinizi düşünebiliyor musunuz, bu karar düşme sonucuna giderse bu davanın avukatları bile o ajanların önüne atılmış olacaktır, bu yargılamayı daha fazla ettirmeden anlaşmanın tüm metninin ne olduğu konusuna vakıf olalım, siz bugün eğer bu yargılamayı düşürürseniz adil yargılama hakkını yaşam hakkını ortadan kaldırmış olacaksınız, AIHM 'deki yüzlerce Türkiye Cumhuriyeti aleyhine verilen karara imza atmış yargıçlar olarak anılacaksınız, lütfen güç hukuka galip gelmesin, hukuk, adalet gücünü gösterecek ve zalimlere daha fazla cesaret vermesin, dedi.

Av. Y. Ş. söz aldı; Biraz önce şehidimizin babası A. D. milletvekili aynı zamanda arka tarafı sakinleştirmek için söz istedi yanlış anlaşıldı öncelikle bunu belirtmek isterim, öncelikle şunu ifade etmek istiyorum biz avukat arkadaşlarımız ile 26 sayfalık esas hakkındaki beyanlarımızı dosyaya ibraz ettik, bu sözlü olarak biraz sonra dile getirilecektir, bir avukat olarak hakim mevzuata bağlı olduğunu, hakim ve savcıların kendilerini memur olduklarını gördüklerini ve buna göre hareket ettiklerini biliyorum, hukukçu olarak ise adalet dair bir kaç şey söylemek istiyorum, biliyorum ki bütün insanların, hakimlerin, mahkemelerin önüne çıkartılacağı gün bende hesap vereceğim, bu sorumluluk gereğince hukuk normları, Anayasalar, uluslararası sözleşmeler meşrutiyetini adaletten alırlar, hukuk normları ve mahkemelerin amacı adaleti sağlamak değilse artık bir meşrutiyetleri kalmamış demektir, dosya sanıklarına cinayetin faillerine zerre kadar haksızlık yapılmasını bizde istemeyiz, onlara haksızlık yapılmasını gördüğümüzde bu haksızlığa karşı durmasını biliriz, adaletin tahakkukunda mevzuatın yorumu da önemlidir, adaletin tahakkukunda vicdan da önemlidir, yer yer adalet hakim hukukçunun vicdanına atıf yapar, tam donanımlı ordu mensuplarınca şehitlerimiz katledildi, kasten ve taammüden silahla yaralandılar, insanlar kaçırıldı alıkonuldu, tacizde bulunuldu, bu konvoya katılanlar ne yaptılar, onlar Gazze 'deki çocuklara

oyuncak, hastalara ilaç götürmek istediler, buna karşılık katliama ve insanlığa karşı suça maruz kaldılar, hukuka göre tek amacınız meşrutiyet sebebiniz adaleti sağlamak, biz yalnızca ve herkes için adalet istiyoruz, bütün söyleyeceklerim bu kadardır, dedi.

Av. C. T. söz aldı; Biraz önce meslektaşımız dile getirdi müşterek bir görüşümüzü mahkemenize sunacaktır, orada sadece tek neden değil, 7 tane her birisini başlı başına bu davanın devam ettirilmesini gerektirecek nedenleri arkadaşlarımız söyleyeceklerdir, bu ortak görüşümüzdeki nedenlerden birisi kamu davasını sona erdiren sebeplerin mevzuatımızda tek tek sayıldığı, esasen bu hukuk devletinin gereğidir, mahkemelerin takdir alanlarında olan hususlar yine yasada belirtilmiştir, mahkemeye takdir hakkı vermeyen hususlar da yine sayılmıştır, yani mahkeme bu sebeplerin yanına başka sebepler de ekleyebilir mi, hukuk devletinde ki ben Türkiye 'nin devletine hukuk devleti olduğuna inanıyorum, bir gerekçe aranır, bir sebep aranır, mahkeme yanlış karar da verse birşeylere dayandırmak ister, Türkiye Avrupa insan hakları sözleşmesini imzalamıştır, mevzuatımızı değiştirmek zorunda kaldık, CMK 'yı da değiştiririz, dolayısı ile mevzuatımızda bu tek tek sayılmıştır, şimdi bir kahvehanede otururken birinin alınından tabanca ile tek kurşun ile öldürüldüğünü varsayalım, bu cinayet davası da mahkemenizde görülüyor olsun, MGK mahkemenize yazı gönderse bu davayı düşürün dese düşürür müsünüz, veya Cumhurbaşkanı düşürün dese kitaba bakarsınız, böyle bir yetkisi varmı diye, yargılama devam ederken MİT yazı göndersene öldüren kişi bizim güvenlik görevlimiz, ölen kişi de teröristti dese düşürür müsünüz, suçlu bile olsa yargılayacaksınız, hukuki sebepleri aramak zorundayız, savcı bey mütalaasında 223/8 maddesine dayandı, bir maddeye dayanması gerekiyordu, daha maddenin başında TCK 'da öngörülen düşme sebepleri, kovuşturma veya soruşturma şartının gerçekleşmesi, bu olayımızda bu var mı, bu şartlar zaten tahakkuk etmemiştir, ikili anlaşmanın mahkemenizdeki kamu davasını etkileyebileceğini düşündüğünüzü varsayalım, Türkiye bununla ilgili gereken işlemleri yapacaktır, cak cek olarak denmiştir, mükerrer yargılamaların önlenmesi için mecliste bir düzenleme yapar, İsrail 'de peşinden Cumhurbaşkanı'na bir tetikçi gönderse ve Cumhurbaşkanı'ımızı vursa siz hakim olarak ne yaparsınız, böyle bir kanun varsa eğer bırakacaksınız yargılayamazsınız, Türkiye egemenlik haklarından vazgeçip İsrail mahkemelerine yargı görevini devreder mi devretmez, sonuç olarak uzman görüşleri alındı, bu anlaşmanın mahkemenizde olan kamu davası etkilememesi gerekir, hukuken bu anlaşma mahkemenizdeki bu kamu davasına asla ve asla etki edemez, sanıklar olmadan hüküm kurulamıyor o ayrı bir mesele, müştekilerin yarısından çoğu dinlenmemiştir, mahkemeniz farzı mahal düşme kararı verir ise, hiçbir yetkisi olmadığı halde düşme kararı verir ise, 10 tane şehitlerimizin tırnakları ahirette yakanızda olacaktır, hukuk tarihine kara bir leke olarak geçecektir, bu yargılamaya bu davaya çok müdahale etmek istendi, FETÖ 'cüler düşürmüş olsaydı diyecektik ki bunların meşrebi bu yakışır ancak biz yargının temizlendiğini düşünüyoruz, hukuk ve yargı son kapıdır, eğer yürütme hata yapıyorsa bunun bedelini kendisi ödemeli, yürütmenin bu hatasını kesinlikle mahkemeniz üstlenmemeli, yanlış hesap Bağdat 'tan döner, bunları belirtmek isterim, dedi.

Av. Y. G. K. söz aldı; Anayasanın 36.maddesine göre herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir, bu bildiğimiz üzere Anayasa maddesidir, kanunların Anayasaya aykırı olamayacağı izahtan varestedir, özel afta Anayasanın 87.maddesine göre Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tamsayısının beşte üç çoğunluğunun kararı ile bu tür kanunlar onaylanabilir, bunun bir özel af olduğunu varsayarsak özel af dediğimiz şey infazın çekilmemesi ile alakalıdır, özel af yargılamanın düşmesini gerektirmez, devlet mağdurların yerine geçerek anlaşma yapmaktadır, bu suçun mağduru devlet değil kişilerdir, bu kişiler bir ibrazda bulunmazken iki ülke arasında yapılan anlaşma ile bunun ortadan kaldırılacağı dile getirilmemelidir, mütalaaya uygun olarak düşme kararı verilirse şehit düşenlere şehit, gazi olanlara gazi diyemeyeceğiz, dedi.

Av. S. K. söz aldı; Sayın mahkemenizin dikkatini celp etmek istediğim Adalet bakanlığı dışişleri genel müdürlüğü tarafından sizin de zapta geçtiğiniz cevabi yazı geldi, onu siz kısaca özetlediniz geçtiniz, ben bunu kısaca okumak istiyorum ve bir hususu hatırlatmak istiyorum, gelen yazıda; İlgi (a) yazı ile İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 2012/264 (E) sayılı dosyası üzerinden yargılanmakta olan bazı İsrail vatandaşları hakkında tanzim olunan kırmızı bülten talep evraki

Bakanlığımıza iletilmişti, geçen süre zarfında Ülkemiz ile İsrail Devleti arasında, yargılama konusu olayı ilgilendiren "Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşmasının" 28/6/2016 tarihinde imzalanmasını takiben alınan ilgi (b) yazıyla anlaşmanın yürürlüğe girip girmediğinin sorulması üzerine ilgi (c) yazımızla Anlaşmaya dair Uygun Bulma Kanununun 20/8/2016 tarihinde TBMM tarafından kabul edildiği, Kanunun ve Anlaşmanın onaylanmasına ilişkin Bakanlar Kurulu Kararının 9/9/2016 tarihli Resmî Gazetede yayımlandığı, Anlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinin Bakanlar Kurulunun 19/10/2016 tarih ve 29862 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 2016/9353 sayılı Kararı gereği 9/9/2016 olarak tespit edildiği bilgisi verilmiştir, bilgileri olduğu üzere Anlaşmanın 4. maddesi, "Türkiye ve İsrail, diğer tarafa veya diğer taraf adına hareket edenlere hukukî veya başka bir sorumluluk yüklemeyecekleri ve bu anlayışın, taraflardan herhangi birinin veya taraflar adına hareket edenlerin cezai veya hukuki sorumluluğu kabul ettiği veya üstlendiği şeklinde yorumlanmayacağı hususlarında mutabıktır. Her halükarda, bu anlaşma, İsrail'in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının, Türkiye Cumhuriyeti veya Türk gerçek veya tüzel kişileri tarafından konvoy hadisesi ile ilgili olarak kendilerine yönelik doğrudan ya da dolaylı olarak Türkiye'de yapılmış veya yapılacak her türlü hukukî ya da cezaî talebe ilişkin her türlü sorumluluktan tamamen muaf tutulmalarını sağlayacaktır." hükmünü havidir, bu nedenle Anayasamızın 90. maddesindeki "Usulüne göre yürürlüğe milletlerarası anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz." hükmü de dikkate alınarak, evvelce ilgi (a) yazıları ekinde iletilen kırmızı bülten talep evrakı, keyfiyetin mahkemesince yeniden değerlendirilmesi için ekte gönderilmiştir denmiştir, Anayasa 138/2 maddesinde hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz denmiştir, sizin sorduğunuz yazıya kırmızı bülten gereği yapılmamış, Anayasa 90.maddesine göre Anayasaya aykırılığı iddia edilemez dolayısı ile bu davayı bitirin deniyor, sayın mahkemenize bu şekilde emir ve talimat verilmesini nasıl karşılıyorsunuz, ben bunu hukukçu olarak kesinlikle içime sindiremiyorum, sayın mahkemenizin de içine sindireceğini düşünmüyorum, bu kesinlikle bir emirdir, bu Anayasaya aykırı bir beyandır, mahkemeniz gerekli görürse Anayasaya aykırı davranıldığından bahisle gerekli işlemleri yapma hakkına sahiptir, dedi.

Av. K. K. söz aldı; Bu açıkça adil yargılanma hakkının ihlalini doğuracak bir talimat yazısıdır, bu nedenle adil yargılamayı engellemeye teşebbüs suçu olduğunu düşünerek bu yazıyı gönderen kişi ya da kişiler hakkında suç duyurusunda bulunulmasını istiyorum bu yönde bir talebimiz vardır, değerlendirilmesini talep ediyorum, dedi.

Av. S. K. devamla; Sayın iddia makamının davanın sonlandırılması ile ilgili hususlarda 26 sayfadan ibaret esas hakkındaki beyanlarımızı kısaca size arz etmeye çalışacağım, II.bölüm: Türk hukukunda kamu davasının sona erme nedenleri:

İstanbul 7.Ağır Ceza Mahkemesindeki dava, yürürlükteki mevzuat çerçevesinde değerlendirildiğinde, bir kamu davası olup, kamu davasının sona erme sebepleri Türk Hukukunda birer birer sayılmıştır. Mahkemenin karar vermesi (hüküm), yasama organının dava konusu fiilin suç olmaktan çıkarması, veya (usulüne uygun olarak çıkarılan) af kanunu çıkarması, kamu davasını sona erdiren sebeplerden bazılarıdır.

Hukuk davaları ile Ceza davaları, (gerek maddi hukuk ve gerekse usul hukuku açısından) farklı hukuk kurullarına tabidir. Bu farklılık nedeniyle, her iki davanın sona erme nedenleri birbirinden farklıdır.

Hukuk davalarının temel özelliği, (sınırlı sayıda istisnalar hariç) davanın tarafların inisiyatifinde olmasıdır. Buna göre taraflar, istedikleri takdirde, hukuk mahkemelerindeki davalarını düşürebilir. Davayı düşürmek için iki tarafın anlaşması zorunlu olmayıp, davacı dahi, karşı tarafın (davalının) rızasına veya yargılamayı yapan hakimin onayına gerek olmaksızın, tek başına davasından feragat edebilir, davayı düşürebilir.

Ceza davaları, davanın taraflarının dava üzerinde tasarruf yetkisi itibariyle, hukuk davalarından esaslı surette ayrılmaktadır. Ceza Muhakemesi hukukunda, kamu davasının en temel özelliği,

kovuşturma mecburiyeti, kendiliğindenliği, yani kamu davasının devam etmesi için taraflardan birinin talebine/takibine ihtiyaç duyulmamasıdır.

Kovuşturma mecburiyeti ilkesi gereğince, takibi şikayete bağlı olan suçlar hariç, kamu davasını, davanın taraflarından herhangi biri (iddia makamı veya sanık) düşüremez.

Aynı şekilde, davanın tarafı olmayan, yargılamayı yapan hakim de (yasalarda sayılı sebepler dışında) kamu davasını düşüremez. Kamu davasının sona erme sebepleri, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda sınırlı olarak sayılmış, ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Yasama organı da, kamu davasının sona ermesini gerektirecek tasarruflarda bulunabilir. Milletlerarası sözleşmeler de, (bazı durumlarda) kamu davasının sona ermesinde etkili olabilmektedir. Mevzuatda sayılan nedenlerin gerçekleşmesi durumunda, kamu davası sona erer. Bu sebepler, tahdidi nitelikte (numerus elatus) olup, bunları çoğaltmak mümkün değildir.1.

5237 sayılı Türk ceza kanunu kapsamında kamu davasının sona erme nedenleri:

Kamu davasını sona erdiren nedenler arasında birinci sırada, kamu davasının temel dayanağı olan, 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununu ele almak gerekir. Türk Ceza Kanunda, kamu davasının sona ermesi, "Genel Hükümler" başlığını taşıyan Birinci Kitap, Dördüncü bölümünde, "Dava ve Cezanın Düşürülmesi" başlığı altında düzenlenmiştir. Bunlar sırasıyla; (1) Failin ölümü, (2) Af, (3) Zamanaşımı, (4) Şikayet, (5) Uzlaşma, (6) Ön ödemedir. 1- failin ölümü: Türk Ceza Kanununda, failin ölümü, kamu davasının düşme nedenleri arasında sayılmıştır. Failin ölümünün, kamu davasını düşüren nedenler arasında sayılmasının temel nedeni, ceza sorumluluğunun şahsi olmasıdır. Cezaların şahsiliği, ceza sorumluluğunun başka kimselere geçmemesi, bizzat suç işleyen kişinin üstünde kalması demektir. Bu nedenle, çağdaş ceza hukuklarında, failin ölümü, cezalandırma ilişkisini sona erdiren bir neden olarak kabul edilmektedir. Kanun, failin ölümünü, "Sanığın veya hükümlünün ölümü" madde başlığı altında, 64.maddede düzenlemiştir. Maddenin birinci fıkrasında "sanığın ölümü. 2. fıkrasında ise "hükümlünün ölümünü" düzenlenmiştir. Dava konusu somut olayda, böyle bir durum söz konusu değildir. Sanıkların ölmesi bir yana, sanıkların öldüğüne ilişkin herhangi bir iddia dahi bulunmamaktadır. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, sanıkların ölümü nedeniyle sona ermesinden söz etmek mümkün değildir. 1.2. af: Türk Ceza Kanununda, "AF" kamu davasını sona erdiren nedenler arasında sayılmıştır. Kanunilik ilkesinin sonucu olarak, suç ve ceza koymak, suçu kovuşturmak nasıl Devletin yetkileri arasında ise, aynı şekilde suçu ve cezasını affetmek de Devletin yetkileri arasındadır. Devlet, suç işleyenleri affetmek istediğinde, (genel veya kısmi) af kanunu çıkarır. Anayasada, af kanunu çıkarma, TBMM'nin görevleri arasında sayılmıştır. Af kanunla çıkarıldığından, kişiye özel af olmaz. Öyleyse, af, geneldir ve gayri şahsidir. Af, mahiyeti bakımından. Devletin suçluya bir iyilikte bulunması, bir atıfettidir. Af suçlu için bir hak olmadığından, Devletin, af kanunu çıkarması, genel olarak hakkını kötüye kullanması niteliğindedir. Konuya kanun koyucu açısından bakıldığında, hakkın kötüye kullanılmasının hukuk nezdinde korunmayacağı söyleyebiliriz. Bu durum, hukuk devleti ilkesinin zorunlu bir sonucudur. Öyleyse, kanun koyucu her istediğinde değil, zorunlu olduğunda af çıkarmalıdır. Af kanunu, toplumsal barışın tesisine hizmet edecekse zorunlu, böyle bir durum yoksa, hakkın kötüye kullanılması olarak kabul edilmek gerekir. Türk hukukunda, çok sayıda af kanunu çıkarılmıştır. Bunlardan çoğu belli suçlar için (kısmi af) çıkarıldığı halde, bazıları, bütün suçları kapsayacak şekilde (genel af çıkarılmıştır. Af kanunlarıyla, suça konu eylem suç olmaktan çıkarılmamakta, (belli bir tarihe kadar işlenen suçlar) "bir defaya mahsus" olmak üzere affedilmektedir. Dava konusu somut olayda, yasama organı (TBMM), sanıklara isnat edilen suçlarla ilgili, (kasten adam öldürme, kasten müessir fiil, hırsızlık, yağma, bu suçlara azmettirme vs.) genel veya kısmi nitelikte herhangi bir af kanunu çıkarmamıştır. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, (TBMM tarafından çıkarılan) af kanunu veya Cumhurbaşkanının atıfeti nedeniyle sona ermesi de mümkün bulunmamaktadır.1.3. zamanaşımı: Türk Ceza Kanununda, kamu davasını sona erdiren nedenlerden biri de, "zamanaşımı"dır. "Zamanaşımı, hukukun temel kuramlarından biridir. Hak iddiasında bulunan herkes, hakkını hakkın doğduğu tarihten başlayarak belli bir süre içinde araması gerekir. Hakkını bu süreler içinde aramaması, hakkın düşmesine veya kaybına neden olabilir. Özel hukukta süresinde istenmeyen haklar, kişiye talep hakkı vermez. Hak sahibinin alacağı, tabii borç haline gelir. Ceza hukukunda da benzeri

uygulamalar söz konusudur. Devletin yargı organlarının suçu zamanında kovuşturmaması, mahkumiyet hükmünü zamanında yerine getirmemesi, suçu kovuşturma, cezayı çektirme hakkını ortadan kaldırır. Zamanaşımı, çağdaş ceza hukuku düzenlerinin tümünde mevcut bulunmaktadır. Cezalandırma erkini elinde tutan Devlet, suçları zamanında takip etmeli, yargılamak ve cezasını belli bir süre içinde çektirmelidir.” Zamanaşımı, dava zamanaşımı ve ceza zamanaşımı olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Dava zamanaşımı, dava sonuçlanıncaya kadarki aşamayı, ceza zamanaşımı ise ceza verildikten sonraki aşamayı ifade etmektedir. Burada, kamu davasının sona erme nedenlerinden söz edildiğinden, dava zamanaşımı kastedilmektedir. Zamanaşımı, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda düzenlenmiştir. Kamu davasının düşme kararını hakim verir. Kamu davasının düşürülmesi için talepte bulunmaya gerek yoktur. Hakim, zamanaşımını, res'en, yani kendiliğinden göz önüne almak zorundadır. Hakimin zamanaşımına dayalı düşme kararı, bir tespit hükmüdür. Taraflar, tespitin doğru olmadığını, yani hesabın yanlış yapıldığını ileri sürebilir. Dava konusu somut olayda, suç tarihi ve suçun vasfı dikkate alındığında, (adam öldürmeye azmettirme suçunun olağan zamanaşımı süresi 30 yıl olduğundan) dava zamanaşımından söz edilemez. Esasen, böyle bir iddia dahi söz konusu olmadığından, bu konunun, davamızın düşmesiyle bir ilgisi bulunmamaktadır.1.4. şikayetten vazgeçme: Türk Ceza Kanununda, kamu davasını sona erdiren nedenlerden biri de, “Şikayetten vazgeçme” dir. “Bir hukuk düzeninde, suç sayılan fiilleri işleyenlerin cezalandırılması, kamu otoritesinin temel görevlerinden bin ise de, “bazı durumlarda, mağdura sorulmadan kamu davasının açılması, onun bakımından, çoğu kez giderilmesi imkansız bir zarara veya tehlikeye yol açabilir. Kanun, kamusal çıkar ile bireysel çıkarın çatıştığı durumlarda, mağdurun iradesine üstünlük tanımakta, dolayısıyla mağdurdan, suçun takip edilmesi veya edilmemesi konusunda bir irade açıklamasında bulunmasını istemektedir.” Dava konusu somut olayda, sanıklara isnat edilen suçlardan hiç biri, şikayete tabi suçlardan olmadığından, şikayetten vazgeçme ile kamu davasının sona ermesi mümkün değildir. Daha da önemlisi, müdahil ve mağdurlardan bir kişi dahi şikayetten vazgeçmemiş, müşteki ve mağdurların tamamı, (ısrarla) sanıklardan şikayetçi olduklarını, kamu davasına katılmak istediklerini, sanıkların cezalandırılmasını beyan ve talep etmişlerdir. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, şikayetten vazgeçme nedeniyle sona ermesi imkansızdır. 1.5. uzlaşma: Türk Ceza Kanununda, kamu davasını sona erdiren nedenlerden biri de, “uzlaşma” dir. Uzlaşma, kendine özgü bir kurum olduğu halde, şikayete bağlı suçlarla ilgili görüldüğünden, şikayetten vazgeçme ile birlikte düzenlenmiştir. Uzlaşma, ceza muhakemesi kanununda da düzenlenmiştir. Uzlaşma, mağdurun zararının giderilmesi temeline dayanmaktadır. Fail ile mağdurun anlaşması durumunda, kamu davası açılmayacak, kamu davası açılmış ise düşürülecektir. Ceza hukukunda uzlaşma, kısa süreli hapis cezasını gerektiren, "soruşturulması ve kovuşturulması" şikayete bağlı suçlar için öngörülmüştür. Dava konusu somut olayda, böyle bir durum da söz konusu değildir. Sanıklara isnat edilen suçlardan hiç biri şikayete tabi suçlardan olmadığından, uzlaşma kapsamında değildir. Mahkemenizdeki kamu davası, uzlaşma kapsamında olmadığı gibi, müşteki ve mağdurlardan hiç birinin sanıklarla uzlaşma, sanıkların da, mağdurların zararını tazmin etmeye yönelik bir talebi olmamıştır. Türkiye ile İsrail arasındaki ikili anlaşma, ceza kanunu kapsamında uzlaşma olarak nitelendirilemez. 1.6. ön ödeme: Türk Ceza Kanununda, kamu davasını sona erdiren nedenlerden biri de, “ön ödeme”dir. Ön ödeme, Türk Ceza Kanununun 75. maddesinde düzenlenmiş olup, ceza miktarı az olan bazı suçlar, failin belli bir miktar para cezasını, yargılanmaksızın, önden ödemeyi kabul etmesiyle, suç olmaktan çıkmakta, idari suç niteliğini kazanmaktadır. Böylece, kanun koyucu, kamu davası açılmamasını veya davanın düşürülmesini sağlayarak yargının işini azaltmayı, suçluyu cezaevi ortamından uzak tutarak suçun bulaşıcılığını gidermeyi, daha da önemlisi, kişiyi tüketici konumuna sokmayarak hem bireysel hem de kamusal bakımdan ekonomik, toplumsal, siyasal yarar elde etmeyi amaçlamaktadır. Dava konusu somut olayda, sanıklara isnat edilen suçların hiç biri ön ödemeye tabi suçlardan ve ön ödeme kapsamında değildir. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, ön ödeme ile de sona ermesi imkansızdır.2. ceza muhakemesi kanunu kapsamında kamu davasının sona erme nedenleri: Türk Ceza Kanununa ilaveten, Ceza Muhakemesi Kanunu, II.Kısım, Birinci Bölüm. 223.maddesinde de, Dava ve cezanın düşürülmesi nedenleri (tahdidi olarak) sayılmıştır. 223.maddenin Birinci

fıkrasında, Beraat, ceza verilmesine yer olmadığı, mahkûmiyet, güvenlik tedbirine hükmedilmesi, davanın reddi ve düşmesi kararı, İkinci fıkrasında. Beraat kararı, Üçüncü ve Dördüncü fıkrasında. Sanığın kusurunun bulunmaması, sayılı sebeplerle ceza verilmesine yer olmadığı kararı. Beşinci fıkrasında. Sanığın mahkumiyeti kararı, Altıncı fıkrasında, Güvenlik tedbiri kararı. Yedinci fıkrasında, aynı konuda açılmış başka bir dava veya kesin hüküm olması durumunda davanın reddi kararı, Sekizinci fıkrasında, Türk Ceza Kanununda öngörülen düşme sebeplerinin varlığı veya kovuşturma şartlarının gerçekleşmeyeceğinin anlaşılması durumunda davanın düşmesi kararı, Onuncu fıkrasında, adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı, (tahdidi olarak) sayılmıştır.2.1. dava şartları: Ceza Muhakemesi hukukunda, soruşturma ve kovuşturma; bazı şartlara bağlanmıştır. Buna dava şartları da denilmektedir. Bu şartlar gerçekleşmeden soruşturma ve/veya kovuşturma yapılabilmesi mümkün değildir. Şimdi birkaç cümle ile dava şartlarını ele alalım.

a) İhbar ve Şikayet: Ceza Muhakemesi Kanununda, bazı suçların soruşturulması ve kovuşturulması ihbar ve şikayete tabi tutulmuştur. Dava konusu olayda böyle bo-durumun söz konusu olmadığı açıktır Dolayısıyla, konumuzla ilgisi bulunmamaktadır.

b) Dava Süresi: Ceza Muhakemesi Kanununda, bazı suçlar için, Basın Kanununda olduğu gibi, belli bir süre öngörülmüştür. Bu süre dolduktan sonra kamu davası açılmaz. Dava konusu olayda, böyle bir durumun söz konusu olmadığı açıktır.

c) Kesin Hüküm: Ceza Muhakemesi Kanununda, kesin hüküm de kamu davasını düşüren nedenlerden biridir. Ancak daha önceki muhakemeye ilişkin yeni ve ciddi bir delil bulunmuş ise yeniden yargılama yapılabilir. Davası konusu somut olayda, sanıklar aleyhinde açılan başka bir dava söz konusu olmadığından, kesin hüküm de söz konusu olamaz. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, kesin hüküm sebebiyle sona erme ihtimali de bulunmamaktadır.

d) İzin: Ceza hukukunda kamu davasını etkileyen nedenlerden biri de "izin"dir. Dava konusu somut olayda, sanıklara isnad edilen suç tipleri dikkate alındığında, bu suçların hiç biri izne tabi tutulmamıştır. Zaten böyle bir izin şartı olmadığından, soruşturma aşaması tamamlanmış, hiçbir engel olmadan iddianame düzenlenmiş ve kamu davası açılmıştır. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, izin sebebiyle sona erme ihtimali de bulunmamaktadır.

e) Talep: Ceza Muhakemesi Kanununda, kamu davasını etkileyen nedenlerden biri de, "Talep"tir. Takibi belirli kimselerin talebine bağlı olan suçlarda kovuşturma yapabilmek için ilgili kimsenin talebi olmadan yargılama yapılamaz. Dava konusu somut olayda, sanıklara isnad edilen suç tipleri dikkate alındığında, bu suçların hiç biri talebe tabi tutulmamıştır. Zaten böyle bir talep şartı olmadığından, soruşturma aşaması tamamlanmış, hiçbir engel olmadan iddianame düzenlenmiş ve kamu davası açılmıştır. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, talep (şartı) sebebiyle sona erme ihtimali de bulunmamaktadır.

f) Ön ödeme: Ön ödeme, (Türk ceza Kanununa ilaveten) Ceza Muhakemesi Kanununda da düzenlenmiştir. Dava konusu somut olayda, davamızın, ön ödemeye ilgisinin bulunmadığı açıktır. CMK'da düzenlenen "Dava şartları", adından da anlaşılacağı üzere kamu davasının görülebilme şartlarını ifade etmektedir. Bu şartlar yerine getirilmeden kamu davası görülemez. Somut olayda, mahkemenizde kamu davasının açıldığı ve dört yıldır yargılamaya devam edildiği dikkate alındığında, dava şartları açısından herhangi bir eksikliğin veya engelin olmadığını göstermektedir. Dava şartlarından biri eksik olsa idi, zaten kamu davası açılmaz, yargılamaya devam edilemezdi,

2.2. hüküm: Ceza Muhakemesi Kanununda, kamu davasının sona erme sebeplerinin başında, "hüküm" gelmektedir. Mahkeme, kamu davasını, yargılama sonunda, sanığın suçunu sabit görürse mahkumiyet (CMK.223/5), suçun unsurları oluşmaz ise beraat kararı (CMK.223/2) ile sonlandırır. Dava konusu somut olayda, böyle bir durum söz konusu değildir. Sanıkların beraatine karar verilmesini gerektirecek bir durum olmadığı gibi, (yargılamanın içinde bulunduğu aşama itibarıyla), müşteki ve mağdurların çoğunun şikayet ve beyanları dahi alınmamıştır. Sanıkların kaçak olduğu dikkate alındığında, tahkikatın henüz tamamlanmadığı, davanın esası hakkında hüküm verilmesinin imkansız olduğu açıktır. Yasama organı, yasalarda yapacağı değişikliklerle, devanı etmekte olan kamu davalarını etkileyebilir.suç vasfında değişiklik: Ceza hukukunda, "Suç vasfının değişmesi", kamu davasını doğrudan doğruya etkilemektedir. Yargılama devam ederken,

yasa koyucu, suçun vafında değişiklik yapabilir. Bu durumda, sanık lehine olan yasanın uygulanması gerekmektedir. Yasama organı, (davaya konu) eylemi suç olmaktan çıkarmış ise kamu davası düşürülür, daha az bir ceza öngörmüş ise, sanık lehine olan yasa hükmü uygulanır. Dava konusu somut olayda, (iddianamenin kabulüne karar verildiği tarihten bugüne kadar) yargılama konusu suçlarla ilgili, yasalarımızda hiç bir değişiklik yapılmamıştır. Dava konusu suçlara ilişkin kanun maddelerinde herhangi bir değişiklik yapılmadığından, suçun vafındaki değişiklik nedeniyle kamu davasının sona ermesi de mümkün değildir. Esasen, mahkemeniz nezdindeki kamu davasında, (iddianamede) sanıklara isnad edilen suçların vafı (adam öldürmeye azmettirme, yağma, hırsızlık, müessir fiil, tehdit, hakaret, vs.) dikkate alındığında, bu eylemlerin hiç birinin suç olmaktan çıkarılması mümkün değildir. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, yasama organının, suç vafındaki değişiklik sebebiyle sona ermesi de imkansızdır.

4. milletlerarası hukuk kapsamında kamu davasının sona ermesi:4.1. yargı bağımsızlığı: Milletlerarası hukukta, devletler, eşit ve egemenlik hakkına sahip olduğundan, “yargı bağımsızlığına” sahiptir. Devletler, egemenlik hakkının sonucu olarak, belli kişiler için de yargı bağımsızlığını benimsemiştir. Bu dokunulmazlık türüne, diplomatik dokunulmazlık da denilmektedir. Diplomatik dokunulmazlık, soruşturma evresinde dikkate alınır, kamu davası açılmasına engeldir. Mahkeme, sanıklardan birinin veya birkaçının diplomatik dokunulmazlığına sahip olduğunun, kamu davası açıldıktan sonra farkına varırsa, yargı bağımsızlığı yargılama engeli olduğundan, yargılamaya devam etmez, yargılamayı derhal durdurur. Devletin mülkiyetindeki araçlarla, haksız fiil sonucunda başkalarına zarar verilmesi, vs. özel hukuk ilişkileri, yargı bağımsızlığı kapsamında kabul edilmemektedir. Dava konusu somut olayda, açık sularda, (Türkiye toprağı sayılan) bir gemide. Türk vatandaşlarına karşı işlenen cinayetler ve bir dizi başka suçlar söz konusudur. Açık denizde filoya yapılan saldırı nedeniyle, sanıkların diplomatik dokunulmazlığı söz konusu değildir. Sanıklar açısından böyle bir yargı bağımsızlığı söz konusu olsa idi, Türk Mahkemelerinde kamu davası açmazdı. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davasının, diplomatik dokunulmazlık sebebiyle sona erme ihtimali de bulunmamaktadır.

4.2. uluslararası sözleşme: Uluslararası sözleşmeleri, iki kategoride değerlendirmek gerekir. Birinci kategorideki sözleşmeler Anayasanın 90/5. maddesi kapsamındaki sözleşmeler, diğer kategori, bu madde kapsamında olmayan sözleşmelerdir. Anayasanın 90/5. maddesi kapsamındaki “temel hak ve özgürlüklere ilişkin sözleşmelerin” (iç hukuktaki) diğer yasa hükümleriyle çelişmesi halinde, milletlerarası sözleşme hükümleri tercih edilmektedir. Dava konusu somut olayda, Anayasanın 90. maddesi kapsamında bir sözleşme söz konusu değildir. İsrail ile Türkiye arasındaki sözleşme, iki ülke arasında “siyasi krize” sebebiyet veren, Mavi Marmara olayına ilişkindir. Bu sözleşmenin, temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı açıktır. Dolayısıyla, mahkemenizdeki kamu davası, Türkiye ile İsrail arasındaki sözleşmenin imzalanmış olması sebebiyle sona ermez. Uluslararası sözleşmelerin bir kısmı, çerçeve nitelikte olup, iç hukukta bir dizi değişikliklerin yapılmasını gerektirmektedir. Örneğin AB ortaklık başvurusuyla ilgili sözleşmelerin önemli bir kısmı bu niteliktedir. AIHS imzalandıktan sonra, çok sayıda yasada değişiklik yapılmıştır. İfade özgürlüğüyle çelişmesi nedeniyle, TCK 312 ve 301.maddelerde değişiklik yapılmıştır. (O tarihte yürürlükte olan) CMUK'da gözaltı süreleri kısaltılmış, arama şartları zorlaştırılmış, tutuklama şartları ağırlaştırılmıştır. Terörle Mücadele Kanununda salt propaganda suç olmaktan çıkarılmıştır. Yine, çalışma koşullarını düzenleyen ILO sözleşmeleri imzalandıktan sonra, bu sözleşme hükümlerinin doğrudan doğruya uygulanması gündeme gelmemiş, iş mevzuatımızda (çok sayıda yasada) değişiklikler yapılmıştır. Türkiye ile İsrail arasında imzalanan (ikili) sözleşme de, (iç hukukta yasalarda değişiklik yapılmadan hukuki sonuç doğurmayacak nitelikte) çerçeve nitelikte bir sözleşmedir. Her iki devlet, Mavi Marmara katliamı nedeniyle bozulan ilişkilerin onarılmasına ilişkin “temenniler” ifade etmekte olup, mahkemenizdeki kamu davasının düşmesi için hangi yasada değişiklik yapılacağına ilişkin bir yöntem içermemektedir. Antlaşmada böyle bir yöntem belirlenmediğine göre, Türkiye hükümetinin, mahkemenizdeki kamu davasını düşürecek (sona erdirecek) yöntemi belirlemesi ve bu yöntemle göre Türk Ceza Kanununda veya Ceza Muhakemesi Kanununda değişiklik yapması gerekmektedir. Ama her halükarda iç hukukta (bu davayı düşürecek) bir değişiklik yapılmadığı sürece, bu davanın düşürülebilmesi imkansızdır. Sonuç itibariyle; yukarıda kamu davasının hangi

hallerde sona ereceđi, dűseceđi tahdidi olarak sayılmıř olup, bunun dıřında kamu davasının dűřrűlmesi műmkűn deđildir. Kamu davasının kendiliđinden yűrűmesi (kovuřturma mecburiyeti) yargılamayı yapan mahkemeyi, ađıkça bu sebeplerden biri olmadıđı takdirde, kamu davasını dűřrűmesini yasaklamakta, yargılamayı devam ettirmesini zorunlu kılmaktadır. Yasama organının (TBMM) Tűrkiye ile İsrail arasındaki (ikili) antlařmayı onaylaması (uygun bulması), antlařma iđerideğinden de ađıkça anlařılacađı üzere, kamu davasını ortadan kaldırmaya yeterli deđildir. Yasa koyucu, antlařmada, genel ifadeler kullanmıř, (Mahkemenizdeki) kamu davasının dűřmesini dűzenlememiř, (sorumluluđu űstlenmemiř) sorumluluđu, size atmıřtır. Yapılan antlařmanın, (gerek uluslararası antlařmaların niteliđi ve gerekse ikili antlařmanın iđerideđi) kamu davasını dűřrűmesi műmkűn olmadıđından, mahkemeniz, iđ hukuk kurallarını, (ceza kanunu ve ceza muhakemesi kanunu) uygulamakla yűkűmlűdűr. Ceza kanunu ve ceza muhakemesi kanununda, kamu davasını sona erdiren nedenlerde hiđbir deđiřiklik getirmeyen bu antlařmayı esas alarak, kamu davasını dűřrűmez. Mevzuatımızda, kamu davasının sona erme nedenleri, tahdidi olarak (numerus clausus) sayılmıř olup, bu sebeplerin dıřında kamu davasının sona ermesi műmkűn deđildir. Bu sebepler, tűrk ceza kanunu, ceza muhakemesi kanunu, anayasa hukuku, yasama organı, milletlerarası hukuk ađısından tek tek deđerlendirilmiř olup bu sayılanlar dıřında kamu davası sona ermez ve dűřrűlemez, Mahkemeniz kamu davasının sona ermesini gerektiren sebeplerden hiđ biri mevcut olmadıđı halde, kamu davası hakkında dűřme kararı verse bile, mahkemenizin bu kararı, "yoklukla" malul olacađından, hukuki ađıdan muteber olmaz, yani, dűřme kararma rađmen kamu davası (30 yıllık dava zamanařımı sűresi doluncaya kadar) varlıđını devam ettirir. Bu mahkemeye tayin olacak bařka bir heyet, bařka bir izne ve talebe bađlı olmaksızın, dava dosyasını raftan indirip, yargılamayı devam ettirebilir. Mahkemenizde gűrűlmekte olan kamu davası, İsrail Devletinin Gazze'ye uyguladıđı ambargoya karřı, tam 37 űlkeden katılan, sivil insan hakları aktivistlerine yűnelik katliamla ilgilidir. İsrail buna benzer çok sayıda katliam yaptıđı halde, uluslararası iliřkileri ve destekçileri sayesinde, bu suçları iřleyenleri yargılanmaktan kurtarmıřtır. İsrail'in, 1982 yılında Batı Beyrut'ta, Sabra ve řatilla műlteci kampında 3.500'den fazla Filistinlinin katliamı nedeniyle Ariel řaron aleyhinde Belçika'da soruřturma açılınca İsrail önce kamu davasının açılmasını önlemek istemiř, bu konuda bařarılı olamayınca yasa deđerikliđi yaptırarak soruřturmanın ve davanın dűřmesini sađlamıřtır. Tűrkiye'de kamu davasının açılmasını önleyemeyen İsrail, kamu davasını dűřrűecek yöntemler bulmaya çalıřmaktadır. Mahkemenizdeki kamu davası, Belçika'da dűřrűlen soruřturmadan farklıdır. Belçika'daki soruřturma, Belçika parlamentosunun gerçekleřtirdiđi yasa deđerikliđine istinaden dűřrűlműřtűr. Tűrkiye'de ise kamu davasının sona erme sebeplerini dűzenleyen yasalarda herhangi bir deđeriklik yapılmamıřtır. Mahkemenizdeki kamu davası, sayın heyetinizin emanetindedir. 15 Temmuz darbe teřebbűsűnden önce, FETŐ'nűn yargının içine yerleřtirdiđi yargıçlardan, İsrail aleyhindeki bir davayı iřlevsiz hale getirmesi, hatta uygun bir konjonktűrde davayı dűřrűmesi beklenen bir durum ise de; (yargı teřkilatı, bűyűk lűde FETŐ'den temizlendikten sonra) Mahkemenizin İsrail yetkililerinin (sanıkların) Tűrk vatandařlarına karřı iřlediđi bu cinayetleri gűrmezden gelebileceđine, kamu davasının sona ermesini gerektiren nedenlerden hiđ biri olmadan, hukuka ađıkça aykırı olarak bu davayı dűřrűbileceđine inanmıyor, inanmak istemiyoruz, kamu davasının sona erme nedenlerinden hiđ birinin mevcut olmaması nedeniyle. mahkemenizin, kamu davası hakkında dűřme kararı vereceđine inanmamakla birlikte, mahkemenizin dűřme kararı vermesi halinde. mahkeme heyeti. (hukuka ađıkça aykırı dűřme kararı nedeniyle) sorumlu olacaktır! Kamu davasının mecburiliđi ilkesi, (mevzuatımızda tahdidi olarak sayılan, kamu davasını sona erdiren nedenlerden birinin olmaması durumunda) mahkemenizin yargılamayı devam ettirmesini gerektirmektedir. Tűrkiye ile israil arasındaki ikili antlařma, mahkemenizdeki kamu davasını sona erdiremeyeceđi gibi, mahkemenizin sorumluluđunu da ortadan kaldırmaz, anayasa hűkűmleri kapsamında sözleřme iđerideđinin, kamu davasına etkisi: Huzurdaki davanın, iki devlet arasındaki bir antlařma ile sonlandırılması. failer hakkında yeni davaların açılmasının engelleyici nitelikte antlařma hűkűmleri Anayasaya ađıkça aykırılık teřkil eder. Tűrkiye Cumhuriyeti Hűkűmeti'nin, Mavi Marmara saldırısını azmettiren faillerinin sorumsuzluđunu içeren bir anlařmayı Tűrkiye Bűyűk Millet Meclisi'ne getirmesi ve

onaylaması, “yargı bağımsızlığı” başta olmak üzere “hukukun genel ilkelerine”, “Hak arama özgürlüğüne” ve Anayasal koruma altına alınmış "Temel Hak ve Özgürlüklere” vurulmuş bir darbedir. Bu antlaşma ile Türkiye Hükümetinin kamu davasıyla ilgili İsrail devletine vermiş olduğu taahhütler, meri mevzuat gereğince hükümsüzdür. 1. Hukuk devletinin gereği olarak: Türkiye ile İsrail arasındaki (ikili) antlaşma, (antlaşmanın onayı, kanun haline gelmesi) yasama tasarrufu olup, yasama organının (TBMM) görev ve yetkileri anayasada belirlenmiştir. Yasama organının sınırları anayasada çizilmiştir. Yasama organı, takdir yetkisini kullanırken uyması gereken temel ilke, hukukun genel ilkeleridir. Yani, yasama organının takdir yetkisi sınırsız değildir. Anayasayla güvence altına alınan yargı bağımsızlığı, hukuk devletinin ön koşullarından biridir ve bu bağımsızlığı zedeleyecek her türlü işlem evrensel hukukun genel ilkelerine ve Anayasaya aykırılık oluşturur. Hukuk devletinde yasalar, kişisel amaçlar ya da çıkarlar için çıkarılamaz. Yasaların hangi amaçlarla yapılacağı Anayasada belirtilmiştir. Başka amaçlara ulaşmak için yasal düzenleme yapmak, yasayı “amaç unsuru” bakımından sakatlar, anayasal anlamda yetki saptırmasına neden olur. Dolayısıyla devletler arasındaki uluslararası teamül gereği, birtakım görüşmeler sonucu alınan kararlar neticesinde, af niteliği taşıyan bir düzenleme yapmak, yargı bağımsızlığı ilkesine ve Anayasaya açık aykırılık teşkil eder.2. hak arama hürriyetinin ihlali: Anayasanın 2. maddesinde. Türkiye Cumhuriyeti’nin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti: insan hak ve özgürlüklerini temel dayanak kabul eden, bu hak ve özgürlüklerin koruyucusu olan, vatandaşının haklarını elde etmesini kolaylaştıran ve hak arama özgürlüğünün teminatı olan devlettir. Hak arama, hak sahiplerinin hakkını talep ve dava etme, suçtan mağdur olanların suç işleyenlerin cezalandırılmasını talep hakkı, devletin de taraflar arasındaki uyuşmazlıklarda adil yargılama yapması, suç işleyenleri cezalandırma görevini kapsamaktadır. Adil yargılanma hakkı AİHS’ in 6. maddesinin bir tezahürü olarak Anayasanın 36. maddesinde yer almaktadır. Anayasanın 36. maddesinin 1. fıkrasında. “herkes meşruu vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir kuralı yer almaktadır. Dolayısıyla meri hukuk da en üst norm olan Anayasa ve AİHS ile teminat altına alınmış olan bu hakkın kanun vasfı taşıyan uluslararası sözleşme ile sınırlandırılması mümkün değildir. Bu durum usul bakımından normlar hiyerarşisine aykırı olduğu gibi netice bakımından da devletin temel görevlerinden olan adil yargılanma hakkına da zeval getirecektir. Hakkı gasp olunan mağdur, hakkını arayamaz hakkını gasp edene karşı dava açamaz, hak arama hürriyeti elinden alınmış olur, böyle bir durum hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmaz. Yine bu hakkın ihlali ile birlikte bu normu koruma altına alan ve AİHS’ nin 13.Maddesinde düzenlenen Etkili Başvuru Hakkı da ihlal edilmiş olacaktır. Huzurdaki davada yargılanan sanıklara isnat edilen ve iddianamede yer verilen eylemlerin her biri, adi birer suçtur. Bu suçlar, bir Türk gemisinde yani Türkiye Cumhuriyeti topraklarında işlenmiş, mağdurlarının çok büyük çoğunluğu Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşıdır. Devlet, mağdurların anayasal bir hakkını, suç işleyenleri cezalandırılmasını talep hakkını ellerinden almaya kalkarsa, anayasanın en temel esaslarından birini ihlal etmiş olur. Devlet, haklar veya hak sahipleri arasında ayırım yapamaz. Belli bir suçtan mağdur olanların şikayet hakkı, objektif bir hak olup, hiçbir adli veya idari mercinin iznine tabi değildir. Bu ilke, soruşturma ve kovuşturma makamları için de geçerlidir. Devlet, yargılaması devam etmekte olan bir davaya hiçbir surette müdahale edemez, davanın sona erdirilmesini isteyemez. Müdahale etmesi, yargı bağımsızlığına ve yargının tarafsızlığına aykırı olur, böyle bir müdahale, anayasanın ihlali niteliğindedir. Devletin, halkının elinden “Hak arama hürriyetini” alması halinde, vatandaş kendi hakkını temin etme ve suçluyu bizzat cezalandırma yoluna gidecek ve toplumda kaos ve kargaşa ortamı hakim olacaktır. 2.2. cezalandırma görevi: Bazı kişilerin, anayasal düzene, kamu düzenine, kamu güvenine, şahıslara, mallara karşı suç işlemesi durumunda, suç işleyenleri tespit etmek, yakalamak, (adil bir şekilde) yargılamak, suç işlediğinin sabit olması durumunda cezalandırmak, cezasını infaz etmek, hukuk devletinin asli görevleri arasındadır. Devlet, suç işleyenler arasında ayırım yapamaz. Somut olayda, İsrail ile Türkiye arasındaki (ikili) antlaşmanın, kamu davasını düşüreceği kabul edilecek olursa, işlenen suçlar sabit olduğu halde, devlet, yargılama ve cezalandırma görevini yerine getirmemiş olacaktır. Anayasa gereği devlet, suç işleyenleri cezalandıracağını taahhüt etmiştir. Mahkemenizdeki davanın iki

tarafı bulunmaktadır. Taraflardan biri müşteki ve mağdurlar, diğer tarafı, bu suçlara azmettiren sanıklardır. Davanın tarafı olmayan iki devlet kurumu, bir araya gelerek (mağdurlara dahi sormadan) bu dava hakkında antlaşma imzalayabilir mi? Bu davanın müşteki ve mağdurlarının "anayasal hakkı" üzerinde tasarrufta bulunabilir mi? Müşteki ve mağdurlara ait bir hak, bir antlaşma ile düşürebilir mi Mahkemeniz, sağ tarafında himayesine aldığı müşteki ve mağdurlara, "kusura bakmayın, bu sanıklar çok hatırlı kişiler, onlar hakkındaki davayı düşürüyorum" diyebilir mi? 3. anayasa 90. madde kapsamında anlaşmanın hukuki niteliği: Anayasa'nın 90.maddesinde yer alan, çok açık amir hüküm gereğince uluslararası sözleşmeler imzalanmaları ve onaylanmaları sonrasında kanun hükmünü kazanmaktadırlar. Dolayısıyla Türkiye ile İsrail Devleti arasında akdedilen sözleşmenin bir kanun hükmünde olması nedeniyle Anayasada ve AİHS' te düzenlenen temel hak ve hürriyetleri sınırlandırması hukuken mümkün değildir. Anayasanın 90. maddesinde, hukuk normları arasındaki sıralamadan söz edildiğinden, Türk hukukunda, Normlar hiyerarşisi üzerinde durmak gerekir. 1982 Anayasasına göre, normlar hiyerarşisinin en üstünde (1.sırada) Anayasa yer almaktadır. Normlar hiyerarşisinin 2.sirasında, usulüne göre yürürlüğe konulmuş, temel hak ve özgürlüklere ilişkin "uluslararası sözleşmeler" yer almaktadır. (Bu hükümlerle. Temel hak ve özgürlüklerle ilgili milletlerarası antlaşmalar, iç hukuktaki diğer kanunlardan üstün tutulmak suretiyle, temel hak ve özgürlükler korunmaya çalışılmıştır.) Normlar hiyerarşisinin 3.sirasında "kanunlar" yer almaktadır. (Özel kanun genel kanun kapsamında önceliği bulunmaktadır.) Normlar hiyerarşisinin 4.sirasında, (Bakanlar Kurulunun, yasama organından aldığı yetki çerçevesinde düzenleyeceği) Kanun Hükmünde Kararnameler yer almaktadır. Normlar hiyerarşisinin 5.sirasında, (Bakanlar Kurulunun kanunların uygulanmasını göstermek amacıyla düzenleyeceği) "Tüzükler" yer almaktadır. Normlar hiyerarşisinin 6.sirasında, (Yürütme organının düzenleyici işlemleri arasında yer alan) "Yönetmelikler" yer almaktadır. Normlar hiyerarşisinin 7.sirasında, (Yürütme organının Genel Tebliğler, Tebliğler, Genelgeler gibi düzenleyici işlemleri arasında yer alan) "Adsız Düzenleyici İşlemler" yer almaktadır. Türk hukukunda, normlar hiyerarşisindeki sıralamadan sonra, Anayasanın 90.maddesinin son fıkrasında yer alan, "milletlerarası antlaşma" ile iç hukukta ki "kanun" arasındaki ilişkiyi değerlendirelim. Anayasa madde 90/son' da yer alan; milletlerarası anlaşmaların, kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi halinde, antlaşma hükümlerinin uygulanacağı hükmü, "temel hak ve özgürlükleri ilişkin milletlerarası anlaşmalar" için geçerlidir. Türkiye Hükümeti ile İsrail Hükümeti arasında yapılan bahse konu anlaşmanın, "af kanunu" olarak kabulü halinde, af kanununun adi suçlardan yargılanan 4 İsraili generalle ilgili hükümler içerdiği, bu düzenlemenin Anayasanın 90.maddesinde üstünlük tanınan (temel hak ve özgürlüklerin korunmasına ilişkin) milletlerarası anlaşmalarla herhangi bir ilgisinin olmadığı ortadadır. Türkiye ile İsrail arasında imzalanan iki taraflı antlaşma, temel hak ve özgürlüklerin korunmasına ilişkin bir sözleşme olmadığından, sözleşme hükümleriyle diğer kanun hükümlerinin çatışması halinde, antlaşma hükümleri uygulanamayacak demektir. İki devlet arasında imzalanan antlaşma hükümlerinin, diğer kanunlara karşı bir üstünlüğü bulunmamaktadır. Yani diğer kanunlarla eşdeğerdedir. Bu antlaşma, ceza kanunundaki, ceza muhakemesi kanunundaki, kamu davasının sona ermesine ilişkin hükümleri geçersiz hale getirmediğinden, mahkemenizin ceza kanunu ve ceza muhakemesi kanunu hükümlerini uygulaması gerekecektir. Temel hak ve özgürlüklerle hiçbir ilgisi olmayan, iki devlet arasındaki ilişkileri normalleştirmeyi amaçlayan bu antlaşmanın, halen devam eden ceza davasını etkilemesi hukuken mümkün değildir, kamu davası bu antlaşma ile sona eremeyecektir.

4. anayasada temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması: 1982 Anayasası, temel hak ve özgürlüklerin olağan hallerde sınırlandırılması usulünü 13. maddede düzenlemiştir. Bu maddeye göre; "Temel hak ve hürriyetler, özlere dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar Anayasanın lafzına ve ruhuna aykırı olamaz." Olağan ve olağanüstü hallerin her ikisinde de yaşam hakkına hiçbir şekilde sınırlama getirilmemekte, yok edilmemektedir. Devletlerin kişilerin yaşamlarına ilişkin en ufak bir olumsuz etkisi bulunmamaktadır. Yapılan antlaşma ile olağanüstü ve savaş durumlarında dahi geçerli olmayan; "kişilerin meşru yaşama haklarının ihlaline ilişkin müdahaleyi sonlandırma hakkı gasp edilmekte, ortadan kaldırılmakta" buna cevaz verilmekte, anlaşma ile kişilerin

öldürülmesi para karşılığı (ex gratia/lütuf tazminatı ile) yasal hale getirilmektedir. Milletlerarası bildirge. antlaşma ve sözleşme metinleri kapsamında anlaşmanın değerlendirmesi: İsrail Hükümeti ile Türkiye Hükümeti arasında imzalanan sözleşme aynı zamanda ulusal üstü sözleşmelere ve emredici hukuk normlarına da açık aykırılık teşkil etmektedir. BM İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 3. Maddesinde Yaşam, Özgürlük ve Kişi Güvenliği Hakkı, 5. Maddesinde İşkence, Zalimce, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Davranış yasağı; BM Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin 6. maddesinde Yaşama Hakkı, 7. Maddesinde İşkence ve İnsanlık Dışı Muamele Yasağı düzenlenmiştir. Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Sözleşmenin 6. Maddesinde ise millet varlığını tehdit eden olağanüstü durumlarda bile bu hakların askıya alınamayacağı ifade edilmiştir. AİHS' in 2. Maddesinde Yaşam Hakkı, 3. Maddesinde İşkence Yasağı, 5. Maddesinde Özgürlük ve Güvenlik Hakkı düzenlenmiştir. Ayrıca AİHS'in 15. Maddesinde Yaşam Hakkına ve İşkence Yasağına ilişkin bu hükümlerin Savaş ve millet varlığını tehdit eden diğer genel tehlike hallerinde bile askıya alınamayacağı düzenlenmiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi' nin 13.Maddesinde: "Etkili başvuru hakkı" düzenlenmiştir; "Bu Sözleşme'de tanınmış olan hak ve özgürlükleri ihlal edilen herkes, söz konusu ihlal resmi bir hizmetin ifası için davranan kişiler tarafından gerçekleştirilmiş olsa dahi, ulusal bir merci önünde etkili bir yola başvurma hakkına sahiptir." Viyana Anlaşmalar Hukuku Sözleşmesi' nin 53.maddesinde; "Bir anlaşma yapılması sırasında milletlerarası genel hukukun emredici bir normu ile çatışıyorsa batıldır." "Jus cogens (Emredici hukuk kuralları)" niteliğindeki bu hükümler; milletlerarası hukuk kaynaklarından, hiyerarşide en üst sırada yer alan, birinci dereceden bağlayıcı, emredici, aksi kararlaştırılmayan, herkese karşı ileri sürülebilen hukuk kurallarıdır. Asla bir teamül veya bir anlaşma ile değiştirilemezler. Türkiye Hükümeti bu anlaşma ile mağdurların tüm davalarını (sadece kamu davası değil, özel davaları da) Türkiye eliyle veya gerçek kişi veya tüzel kişi tarafından Türkiye' de direkt veya dolaylı olarak daha önceden açılmış veya açılacak olan özel hukuk ve ceza davaları üzerinde hukuksuz bir tasarrufta bulunmuştur. Dolayısıyla yaşam hakkı ihlal edilen mağdurların hak arama hürriyetlerini ellerinden almayı taahhüt etmiştir. Buna karşı mağdurlar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi' ne ve uluslararası yargı mercilerine gidebilecek ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti mahkûm olabilecektir. Ayrıca bu anlaşmadan sonra olası bir dava veya mahkûmiyet durumunda İsrail, bir kuruş tazminat dahi ödemeyecek şekilde mağdurların tüm kayıplarını, avukatlık ve dava masraflarını ve İsrail saldırısından doğan her türlü zararlarının tazmini sorumluluğunu Türkiye Hükümetine bırakmıştır. Bu kapsamda Türkiye Hükümetinin muhatap olacağı tazminatlar İsrail devletinin ödemeyi taahhüt ettiği bedelin kat be kat üzerinde olacaktır. Kanun başlığı farkı olsa dahi özel af Niteliğinde Olan Bir Kanunun, Özel Yetersayılar İle Kabul Edilmesi Gerekirken Buna Uyulmaması Hukuka Aykırıdır. Maddi anlamda kanun, genel, soyut, kişilik dışı, objektif olmalıdır. Kanun koyucunun inisiyatif kullanarak genel olmayan, kişiye özgü kanunlar tesis etmesi hukuk devletinin genel prensipleriyle örtüşmeyecektir. Bu genel prensipten ayrıldığı durumlarda ise Anayasa ve yasalardaki özel düzenlemelere dikkatle uyulması gerekmektedir. Somut davada gündeme gelen Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması ve bu anlaşmayı uygun bulma kanunu ile Türk Hükümeti tarafından açılacak bir hesaba 20 milyon Amerikan Doları ödenmesi karşılığında, İsrail'in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının, Türkiye Cumhuriyeti veya Türk gerçek ve tüzel kişileri tarafından konvoy hadisesiyle ilgili olarak kendilerine yönelik doğrudan ya da dolaylı olarak Türkiye 'de yapılmış veya yapılacak her türlü hukuki veya cezai talebe ilişkin her türlü sorumluluktan tamamen muaf tutulmalarını sağlayacaktır. Görülmektedir ki, imzalanan bu sözleşme ve pek tabii uygun bulunduğu kanun, yalnızca tek bir hadise ve bu hadiseye sebebiyet verenler için düzenlenmiş bulunmaktadır. Adına her ne kadar "özel af" denmemiş olsa da, Mavi Marmara hadisesine sebebiyet verenlere yönelik yapılacak hukuki ve cezai yargılamaların önüne geçmesi, engellenmesi bakımından özel af niteliği taşıdığı ortadadır. Bu bağlamda özel af kavramına değinmek yerinde olacaktır. Anayasa, af konusunu genel af ve özel af olmak üzere ikiye ayırmıştır. 87. maddesinde; Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tam sayısının beste üç çoğunluğunun kararı ile genel ve özel af ilanına karar vermek ve Anayasanın diğer maddelerinde ön görülen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmektir. " denilerek af

çıkarma yetkisi açıkça Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verilmiştir. Ancak böyle bir düzenleme yapabilmek için "üye tam sayısının beşte üç çoğunluğunun kararı ile" denilerek yetersayı için nitelikli çoğunluk öngörülmüştür. 550 milletvekili olduğu düşünüldüğünde, nitelikli yetersayı ancak 330 milletvekilinin kabul oyuyla sağlanabilecektir. Oysa adı geçen kanunun oylamalarına katılan kişi sayısı 229, kabul oyu verenlerin sayısı ise 209 olmuştur. Nitelikli yetersayıya uyulmaksızın Meclis' te kabul edilen bu kanun, hukuka aykırı bir nitelik teşkil etmektedir. Buna ek olarak, bir af kanunu çıkarılırken Meclis görüşmelerinin hukuki açıdan daha sağlıklı olabilmesi ve milletvekillerinin bilinçli bir şekilde oy kullanabilmesi için kanunun özel af teşkil ettiğinin belirtilmesi zorunludur. Özel af niteliği teşkil ettiği belirtilmeden ve nitelikli yetersayı sağlanmadan, Meclis'te kabul edildiği düşüncesiyle Resmi Gazete'de yayınlanıp yürürlüğe konan bir kanun maddesi açıkça iptal edilmeye muhtaç olup TBMM'nin yetkisini aştığı ortadadır, biz sonuç olarak Türkiye ile İsrail arasındaki (ikili) antlaşmanın ve anlaşmanın uygun bulunduğu dair kanunun Anayasa hükümlerine açık aykırılık teşkil etmesi nedeniyle iptali için Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, Türkiye ile İsrail arasındaki (ikili) antlaşma, mahkemenizdeki kamu davasını düşürmeye yeterli olmadığından, (ceza muhakemesi hukukunda) kovuşturma mecburiyeti nedeniyle yargılamaya devam edilmesine, Kamu davası engelleri (dava şartları), kamu davasını düşüren sebepler, Türk Ceza Kanununda ve Ceza Muhakemesi Kanununda ayrıntılı olarak ve tahdidi olarak sayılmış ve bunu genişletmek mümkün olmadığından, yargılamaya devam edilmesine karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ediyorum, dedi.

Av. C. G. söz aldı; 6 yıldır bu mahkemeye hem gemide yolcu olarak kendi adıma müştekiyim hemde gemi yolcularının avukatı olarak katılıyorum daha önce müşteki olarak verdiğim ifadeye gemide, gitmeden önce yaptığımız hazırlıklarda ve oradaki yaşadıklarımız hakkında ayrıntılı bilgi vermiştim, 03/06/2010 tarihinde İsrail cezaevinden çıkartılarak burada hukuki mücadelemizi başlattık, Sultanahmet 'te ki adliyede soruşturmamız bir müracaat savcımıza verilmişti, 2010 senesinde bu davanın müracaat savcısına verilmesi, bugün temizlemeye çalışılan FETÖ 'cü yargıcılarla engellendiğini hepimiz gördük, o gün başsavcı vekili olan Z. Ö. Mavi Marmara soruşturması bir müracaat savcısına emanet edilmişti, biz 2.5 sene süren soruşturma sürecinde soruşturmanın iddianameye dönüşerek dava açıldığını hatırlıyoruz, zamanın başsavcısı T. Ç. ile görüşerek davanın açılmasını kabul ettirmiştik, o gün İstanbul başsavcı vekilleri şu anda bulunduğumuz adliyede birbirlerini yumruklamışlardı, zira dava açıldıktan 1 sene sonra öğrendik ki mevcut Cumhurbaşkanının, iş adamının, birçok sivil toplum örgütü ve akademisyenin içinde bulunduğu Adalet Bakanlığının uyaş projesinden saklayarak oluşturdukları bir selam tevhid kumpası yürütmekteydiler, bir soruşturma yürüterek Mavi Marmara ve bu gemide olan herkesi terörist ilan ederek suçlamalarıydı, çok şükür bu kumpas 17-25 aralıkta ortaya çıktı, biz o davanın hem müştekisi hem avukatı olarak takip ediyoruz, bugün burada verilecek karar hem İsrail 'de hemde 2010 'dan bu yana Türkiyenin yargı ve asker kamuflijını giymiş bir çok insanın, bizimle dalga geçmelerine, Türk yargısı ile dalga geçmelerine sebep olacaktır, davanın avukatı, şehit aileleri avukatı olarak 2010 'dan bu yana İsrail 'in en üst yetkililerinden aldığımız teklifleri gazete manşetlerinden okumuşsunuzdur, 2014 senesinde Türkiye ile İsrail arasında anlaşma olacağına ilişkin iddiaların kamuoyunca duyulduğunda Türk hükümeti bu anlaşmanın olmayacağını ilan ettiği, İsrail bir iş adamı vasıtası ile tarafımıza bir teklifte bulunmuştu, İsrail Gazze 'ye gidecek olan yardım malzemelerinin İsrail gümrüğünde ambalajlarının bozulduğunu bu nedenle Gazze 'ye malzemelerin bozulduğu için Mersin 'de kurulacak bir yeşil hat üzerinden Türkiye 'den gidecek yardım malzemelerinin yetkililer aracılığı ile paketlenmesi, ambalajlanmasını ve İsrail gümrüğünde bu ambalaj hiç bozulmadan Gazze 'ye gideceğiydi, şehit ailelerine ve yolculara 1 milyar dolar teklif ettiler, bizden ne istediklerini sordüğümüzde Türkiye 'de devam eden davanın düşürülmesini talep ettiler, İsrail hükümeti şu anda yaptığınız yargılamayı yüzlerce defa davayı düşürebilmek için elinden geleni yaptı, İsrail hiçbir sorumluluk altına girmeden bu davanın düşürülmesinden söz ediyoruz, savcı beyin kısa mütalaasını okudum, 4.maddenin 2.cümlesinden itibaren bu davanın neden düşmesi gerektiğini açıkladı, 2.maddeyi okurken yürütmenin ve parlamantonun bile yapmadığı yorumu yaptı, bu kovuşturma engeli devletin egemenlik haklarından olan yargılama hakkını bu olay ve olaya dahil edilen kişiler ile ilgili olarak

kullanmayacağını beyan etmiştir, biz Türkiye Hükümetinin veya parlamantonun böyle bir demecine şahit olmadık, mevcut yargılamanın düşürülmesi mümkün olmamakla birlikte sanıklarla ilgili bir mahkumiyet çıkarsa bu mahkumiyetin infazına ilişkin bunun bir keyfiyeti vardır, biz mahkeme heyetinden emir aldıkları veya talimat gelen bakanlığa bunu sorarak kendilerini bilgilendirmelerini istiyoruz, bu davanın mecliste geçen bir yasa ile düşürülmesi hukuken mümkün değildir, bu davanın ya beraat ya da mahkumiyetle sonuçlanacağını biliyorsunuz, ben savcıdan düşme yerine beraatlerini talep etmesini isterim bu hukuka daha uygun olurdu, hükümet 15 temmuzdan sonra FETÖ 'cülerle bir anlaşma yaparak davayı düşürürse bu dava da ancak öyle düşebilir, savcı beyin mütalaasını bugün vereceğinden haberdar değildik, bir çok arkadaşımız mazeretlerini ilettiler, biz mütalaaya karşı süre talep ediyoruz, bu birinci talebimiz, ikincisi Mavi Marmara yola çıkmadan 1 ay önce İsrail 'de ibranice eğitimi için bulunmakta olan ve müvekkilim olan İzzet Şahin sınır kapısında hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı ve kendisi 21 gün boyunca işkence gördü, İ. Ş. 'in davası ile ilgili müdahil olma girişimlerimiz oldu ve 21 gün sonunda İ. Ş. 'in adli değil idari bir kararla serbest bırakılmasını sağladık ve Türkiye 'ye getirdik, Mavi Marmara yolculuğunun engellenmesi için İ. Ş. 'in gözaltına alındığını beyanından anlamış bulunuyoruz, İ. Ş. 'in İsrail 'de yaşamış olduğu işkence nedeniyle İ. Ş. adına da müdahillik talebimi iletıyorum, İ. Ş. 'in vekaleti vardır, müdahilliğine karar verilmesini talep ediyorum, dedi. Av. U. Y. söz aldı; Eğer devam edilecekse ara verilmesini ancak burada olmayan 200 'den fazla mağdurun avukatları ve kendileri de burada yoktur, avukatlar hem yazılı hem sözlü beyanda bulunmamız gereken durumlar var diyorlar, duruşmanın uzayıp uzamaması hususunda takdir sizin olmak üzere talebimizi iletıyoruz, dedi.

Bu sırada İngilizce tercüman M. C. K. geldi.

Tercümanın kimliğinin tespitine geçildi.

TERCÜMAN: M. C. K., Tuğrul ve Ayşe oğlu, 07/09/1989 Karamürsel doğumlu. İngilizce tercümanlık yapar, yapacağı iş anlatıldı, usülen yemini yaptırıldı.

Av. C. G. müşteki İ. Ş. adına düzenlenmiş vekaletname sundu, dosyasına konuldu.

Av. Y. D. söz aldı; Biz Mazlumder adına katılma talebinde bulunuyoruz, dilekçemizde sebeplerini belirttik, İHH öncülüğünde dünyanın değişik bölgelerinden gelen insanlarla organize edilen Mavi Marmara gemisine katılmak üzere Mazlumder temsilcilerinin katılmasına karar verilmiş, bu karar gereği gerek genel başkanı, gerek İstanbul şubesi başkanı, gerekse derneğimizi temsilen Mavi Marmara filosuna katılmışlar, mahkemenizde görülmekte olan davada müvekkiller mağdur olmuşlardır, dilekçemize istinaden isimleri yer alan müvekkillerimizin müdahilliğine karar verilmesi talep ediyoruz, dedi.

Av. Y. D. 'ın katılma talepli dilekçe sunduğu görüldü, dosyasına konuldu.

Katılma talebiyle ilgili olarak iddia makamından soruldu: Suçtan zarar görme ihtimaline göre katılma taleplerinin kabulüne karar verilmesi talep olunur dedi.

Katılanlar ve katılanlar vekillerinden soruldu: Takdir mahkemenindir, dediler.

Sanıklar müdafilerinden soruldu: Takdir mahkemenindir, dediler.

G.G.D TALEP GİBİ:

Suçtan zarar görme ihtimaline göre müşteki İ. Ş., A. F. Ü., R. K., D. T. 'ın ve Mazlumder 'in CMK 237, 238 maddeleri gereğince davaya katılmalarına, av. C. G. ve av. Y. D. 'ın katılan vekilleri olarak davaya kabullerine oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Bir kısım katılanlar vekilleri av. A. K., av. M. S., av. O. Ü., av. R. A., av. A. Ç., av. M. Ç., av. M. D. 'ın iddia makamının mütalaasına karşı beyan için süre talep ettiklerine dair dilekçe sundukları görüldü, dosyasına konuldu.

Katılan R. Y. vekili av. M. T. 'ın mazeret dilekçesi sunduğu görüldü, dosyasına konuldu.

Bir kısım katılanlar vekili av. K. K. 'ın 6 sayfadan ibaret dilekçe sunduğu görüldü, dosyasına konuldu.

O. A. M. Q. tercüman vasıtası ile söz aldı; Londra 'da yaşıyorum, 12 arkadaşımı temsilen burada bulunuyorum, aslen Filistinliyim, bu dava için İstanbul 'a 25 'den fazla kere geldik gemide maruz kaldığımız şiddetten ve baskıdan ötürü, bizler öğretmen, doktor ve gazetecileriz, dünyanın çeşitli

lkelerinden bu davanın tez konusu olarak verilmesi için birçok yerden teklif aldık, BM bu durumu bir savaş suçu olarak görüyordu Türkiye dahil birçok ülke bu durumu kınadı, gelecek zamanlarda Türkiye 'de hukuk sisteminden herkese bahsedeceğiz ve onlarda bu durumu görecekler, öncelikle Türk adalet sistemine bu davayı tartıştıkları ve görüştükleri için teşekkür ediyoruz, ayrıca ben bu davaya bazı şeyler eklemek istiyorum, sosyal medyadan twitterden bu davayı bir çok insan takip ediyor, binlerce insan bu davayı izliyor, kelimesi kelimesini bu davanın sonucunu duymak istiyoruz ve bu davanın politik kararlardan etkilenmemesini duymak istiyoruz, 6 yıldır bu davanın sonuçlanmasını ve adaleti bekliyoruz, akan kanlarımız hale taze, yaralarımız hala acıyor, İsrail 'in adalet sistemini etkileyeceğini düşünen insan sayısı çok ancak biz Türkiye 'nin adaletine güveniyoruz ve gereken kararı vereceğini düşünüyoruz, fakat bu anlaşmadaki ex gratia kelimesi ingilizce bu kelime bahşiş anlamına geliyor, şuna inanamıyorum ki altında Türk birinin imzası olan bir kağıtta bahşiş kelimesi yer alıyor, bu kadar büyük bir dosyayı ev aldığınız zaman da veriyorsunuz, yani eşek çalarsanız da bu kadar sayfası olan bir dava dosyası da verebiliyorsunuz, yüzlerce kişinin olduğu bir gemi uluslararası sularda müdahale edildi ve siz bunu bir kağıt ile bitirmeye çalışıyorsunuz, dedi.

Bu sırada Av. S. K. söz aldı; Tercüman yetersiz ve konuya tamamen ilgisizdir, tercümana bu yüzden güven de kalmamıştır, dedi.

O. A. M. Q. tercüman vasıtası ile devamla; Bahşiş kelimesi hakarettir ve iğrençtir, bu kağıt yalnızca Türk vatandaşlarını mı ilgilendiriyor, Türk vatandaşları olmayan kişiler bu anlaşmanın neresinde kalıyor, bize ne olacak, Filistinde İsrail baskısına maruz kalan ve İsrail tarafından vurulan birçok Filistinli kişi tanıyorum ve İsrail her zaman bunun üstünü kapatmayı başardı, bu dava çok sembolik ve kutsal değer taşıyan bir davadır, bu Türkiye 'nin sesinin adaletsizliğe karşı bir cevabı olan davadır, İsrail tarafı uluslararası sularda olan bir gemiye uçakları ve askerleri ile geldi ve uluslararası hukuk çiğnediler, gazeteci bir arkadaşım uçaktan açılan silahla vuruldu, kafasından vurulmuş ve beyni benim elimdeydi, eminim ki bu arkadaşlarım ben buraya gelmeseydim beni asla affetmezlerdi, herşey 6 yıl önce oldu fakat hala herşeyin acısı çok taze, İsrail işkence suçlarını işledi, tüm delilleri topladık, 6 yılda zaman ve para harcadık, televizyonda da her gün duyulduğu gibi İsrail bunu paraya çevirmeye çalıştı, İsrail Türkiye 'de bulunan adalet ve politik sistemi ile para ile manipule etmemeli, siviller birbirlerine yardımcı olmalılar, adaletsizliğe hayır demek bizim ahlaki görevimizdir, İngiltere 'de polis bu dava için bir soruşturma başlatacak, aynı durum Güney Afrika, Amerika ve Latin Amerika 'da da geçerli olacak, ICC 'da dava açacak, sanırım ICC 'nın açacağı davada da deliller Türk adalet sisteminin vereceği karar olacaktır, biz İsrail tarafından da işkenceye kanıt olabilecek her türlü şeyi talep ettik, Türkiye vatandaşı olmayan kişiler için de daha çok delil getirmek için ek süre istiyoruz, para karşılığı adalet susacak mı yoksa adaleti arayıp davayı doğru şekilde nihayete erdirecek miyiz, önemliyse daha iyi ayarlansaydı, dedi.

Av. C. G. söz aldı; Arkadan diyorlar ki bu çok önemli bir dava diyorlar, tercüman ise önemli bir dava olsaydı hazırlansaydı diyor, dedi.

Av. Y. D. söz aldı; Bu davanın başka bir güne bırakılarak o gün içinde başka dilleri konuşan mağdurlar için de tercüman bulundurulmasını talep ediyoruz, dedi.

Av. C. G. söz aldı; Tercümanın yetersizliği yanında hal ve tavırlarından dolayı rahatsızlık duyuyoruz, görevini bırakmak isteyen bir tercümanı zorla burada tutuyorsunuz, geminin güvertesinde alınandan vurularak yere düştüğünü, kendisini kaldırmak istediğinde beyninin elinde kaldığını söylerken fakat tercüman burada sanki gazeteden bir haber okur gibi, savcı bey elinde cep telefonu siz farklı bir havada bu durumu hissetmiyorsunuz, dedi.

Av. G. S. söz aldı; Bu tercüman ile devam edilmesini istemiyoruz, tercümanın yetersizliğini kendi dili ile beyan etmesi, avukatlara yönelik hakaretleri, tehditleri ve birçok meslektaşın talebine rağmen aynı tercüman ile devam edilmesi kayıtlara geçsin, tercümanın azledilerek yeni tercüman tayin edilmesini, eğer mahkeme hemen bulamayacaksa duruşmanın başka bir güne verilmesini talep ediyoruz, dedi.

Av. U. Y. söz aldı; Aynı beyanlarda bende bulunmak istiyorum, tercümanın yeterli olduğunu düşünmüyoruz, dedi.

O. A. M. Q. tercüman vasıtası ile devamla; Sayın hakim sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim ancak benim duyulmam gerekiyor, siz de beni duymazsanız beni kim duyacak, dedi.

Katılan Ç. T. söz aldı; Kocam yanımda öldürdü İsrail, kocam yanımda şehit oldu, şu anlaşma maddelerine bir bakın hangisinin yerine gelip gelmediği noktasında avukat arkadaşlar teknik olarak anlattılar, eşini kaybetmiş aynı zamanda İsrail hapishanesinde 3 gün tutulmuş, her türlü işkenceye maruz kalmış bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak konuşmak istiyorum, ben spor hocası olduğum için öğrencilerimi 17/07/2016 günü Filistin Ramallah 'a götürdüm ancak İsrail askerleri anlaşma olmadığı için bizleri oraya almadılar, ben mağduriyetimi Tel Aviv 'de Cem bey isimli kişiye ilettim, bana bu çok basit birşey dedi, ben 6 yıl önce 10 tane şehitle birlikte kan döktüm, arkasından 6 yıl boyunca ter döküyorum biz adalete inanıyoruz, kimse bana talimat veremez ve beni davamdan vazgeçiremez, siz şu davayı bir an önce bitirelim gidelim diye düşünüyorsunuz, sayın savcı bir taraf olarak konuştu sanki burada, ben mağdurum, İsrail benim resmi hizmet pasaportumu dayak yiyerek deport yerim, milli sporcu olarak bu yapılan şeyden utanıyorum, eve gittiğinizde eşlerine sorar mısınız beni öldürseler kaç para istersin diye, biz kuruş para istemedik, insani yardım için eşimle birlikte bu yolculuğa çıkmıştık, ancak İsrail yolculuktan anlamıyor eşimin vücudunu paramparça ettiler, ben 1 çocuk annesiyim geçende oğlumu dinlediniz, 6 yıl boyunca benim oğlum konuşmamıştır, sizler de inanıyorum ki inanan insanlarsınız, geleceğe izzetli, onurlu şekilde bakmak istiyorsanız, torunlarınızı kansız ellerle sevmek istiyorsanız bizim bu davamız devam etsin, bu davanın düşürülmesini istemiyoruz, madem talimat vermediler diyorsunuz neden bu acele, ben 6 yıl boyunca bunun için mi bekledim, 10 şehidin kanı çok acımasızdır, düştüğü yeri yakar, kim bu davaya birşey yapmışsa artık Pensilvanya 'da ki şahıs da dahil kim anlaşma yaptıysa hepsi tepetaklak olacaklar, biz provoke etmiyoruz ancak siz de bizleri üzmayın lütfen, biz o geminin kaptanıydık 10 şehit o geminin kaptanıydı, Allah için bu davanın da kaptanı da sizlersiniz, salonda bulunan herkesin sesine kulak verin, avukatım tehdit edildiklerini belirttiler, ben her gün acaba nasıl öldürüleceğim diye düşünüyorum, kendi ülkemde bu hale geldik, bu koltuklar gelip geçicidir ancak sizin vereceğiniz kararlar kalıcıdır, öyle bir karar vermelisiniz ki adaleti temsil etmenizi talep ediyorum, vücuduma İsrail tarafından verdikleri radyasyon nedeniyle hastayım, ağzımdan burnumdan kan geliyor her sabah, benim fişimi çekerseniz siz çekersiniz hakimim, savcısından tut hakimlerine, avukatlarına ve arkamdaki bu insanlara güvenmem gerekiyor, sizden istirham ediyorum vereceğiniz kararı Allah rızası için verin, asla pişman olmayacaksınız, yarın çocuklarınıza güzel bir miras bırakmak istiyorsanız bunu yapın, İsrail benimle dalga geçti, ben deport edildim, rica ediyorum sizlerden önce Allah 'a sonra sizlere güveniyorum, sayın savcım o mütalaanızı lütfen değiştirin, rica ediyorum, dedi.

Katılan A. D. söz aldı; Mavi marmarada şehit olan en genç şehitlerden Furkan 'ın babasıyım, duruşmanın başladığı tarihten beri her oturuma geliyorum izliyorum konuşmadan gidiyorum, sabah ve az önce burada yaşadıklarımız beni çok üzdü, kararınız ne olursa olsun ama bu mahkeme bu duruşma bu dava sadece bu odadaki dava basit bir ceza davası gibi bakıldığı için üzüldüm, sayın Cumhurbaşkanımız geçen gün Türkiye Türkiye 'den büyüktür dedi, evet bu mahkeme ve bu dava büyük bir dava, bu davanın mahiyetini ve önemini yeterince kavramamış bir vaziyette özellikle yabancılara karşı mahcup durumdayız, ben 25.dönem milletvekiliyim, bu anlaşmayı imzalayan hükümetin başbakanının danışmanıyım, 2-3 gün önce Londra 'dayım, buradaki bir üniversitede mavi marmara konusunda sunum yapıyor, sizin tüm kararlarınız ve delilleriniz orada hukuk fakültesi öğrencilerine tez ve konu olarak veriliyor ve işleniyor, bizi de oraya davet ettiler, siz burada verdiğiniz kararları sadece Türk'leri ilgilendiren bir karar olarak bakmayınız, bugün burada bir tarih yazılıyor, bu ciddiyetle bu davanın sürdürülmesi gerekir, bugün bu davanın bitirileceği gibi birşey yok, meclis hata yapmış olabilir, bunu sizin düzeltmelisiniz, bunu siz düzeltirseniz Cumhurbaşkanımız da Başbakanımız da memnun olur, bu kanunun geçersiz olması için iktidar, muhalefet, Cumhurbaşkanı ya da meclisin beşte bir vekilinin Anayasa mahkemesine götürmesi lazım, bugüne kadar hiçbiri götürmedi ve zamanları geçmiştir ancak son bir şansımız var Anayasa mahkemesine götürmek için, sizi diğer ülkelerden takip ediyorlar şu an, sizi adaleti objektif olarak göstermek adına neden Anayasa mahkemesine götürmek istemiyorsunuz anlamış değiliz, Anayasa mahkemesine götürülmesi halinde isminiz

tarihe altın harflerle yazılır, 20 milyon dolar Adalet Bakanlığının hesabında zaten duruyor, bunun bu dava ile ilgisi yok, beş kuruluş almışlığımız da yok, İsrail büyükelçisi atanmıştır, iki ülke arasındaki sorunlar düzelmiştir, bu anlaşma Anayasaya aykırı ise bunu test etmemizin önünü neden tıkadığınızı anlamıyorum, sayın Cumhurbaşkanımız ve Başbakanımız bir yanlışı geçen gün düzeltti cinsel istismar konusunda, ben bunu şehit babası olarak talep ediyorum, lütfen kararınızı gözden geçirerek inceleyin, sizin verdiğiniz karar aynı zamanda Amerika 'da ki benim davamı etkileyecek şu anda onu bekliyorlar, Furkan Amerikan vatandaşıdır, 4.maddede Türk vatandaşları tüzel ya da gerçek dışı diyor, Furkan Amerikan vatandaşı, Usame İngiliz vatandaşıdır, Amerika 'da ki bir dava vereceğiniz karar ile bitecektir, Uluslararası ceza mahkemesi sizin kararınıza bakacak, burası sadece Türkiye ile ilgili bir duruşma değildir, Türkiye 'nin bir dik duruşu var bu dik duruşu aynı şekilde sizin heyetinizden de bekliyoruz, burası geçen celse yabancılarla doluydu ve duruşma yapamadık, dışarıda bizim vereceğimiz kararı dört gözle bekleyen insanlar var, bu anlaşma ICC 'deki davayı da etkilemez denmiştir, sizden rica ediyorum aceleye gerek yok, yabancılar nezdinde komik bir duruşma yapılıyor denmesine gerek yok, herkes söz alsın, sabahlara kadar konuşalım ve insani ilişkilerimizi kaybetmeden yapalım, bu davayı bir an önce bitirelim havasında olmayalım bir yanlışı varsa düzeltelim, Anayasaya başvuralım, yabancı arkadaşımız az önce dedi ki ben bir eşek çalsam davalı olsak sonra da anlaşsak, İsrail ile yapılan anlaşmadan daha detaylı daha uzun bir sözleşme yaparız dedi, bu bizim için utanılacak birşeydir, sayın savcı 4.maddeden dolayı düşürülsün diyor, dava devam eder, infaz ertelenir ertelenmez bu ayrıdır, burada önemli bir hata yapmayın diye uyarıyorum, siyasi bir baskı yoktur diye düşünüyorum üstünüzde, şu anda Anayasa mahkemesine başvurma hususunda yetki sadece sizdedir, bu hatayı meclis düzeltmedi muhalefet ve iktidar düzeltmedi, milletvekilleri çoğunluk sağlayıp düzeltmedi, buradaki altın görev sizin elinizdedir, Anayasa mahkemesine başvurulmasını talep ediyorum, dedi.

Av. C. T. söz aldı; Sözleşme gereğince davanın düşürülme ya da düşürülmeme noktasına geldi, bu anlamda profesör W. S. 'ın verdiği mütalaa vardır, buradan alıntılar yapmak istiyorum, anlaşma, İşgal Altındaki Filistin Topraklarında bulunan Gazze Şeridi'ne insani yardım götürmek amacıyla yola çıkan ve sadece insan hakları savunucuları ile insani yardım malzemesi taşıyan gemilerin 31 Mayıs 2010 tarihinde İsrail Savunma Kuvvetleri tarafından yolunun kesilmesine ilişkin “konvoy (Mavi Marmara) hadisesi” olarak adlandırılan durumla ilgilidir. Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi madde 6(1) kapsamındaki yükümlülükleri, mağdurlara vatandaşlık haklarının kullanımında ve “konvoy (Mavi Marmara) hadisesi”nden kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilmesinde mahkemeye erişim hakkı sağlamasını gerektirir. Türkiye'nin (ve İsrail'in) dördüncü Cenevre Sözleşmesi kapsamındaki yükümlülükleri, söz konusu “hadise” sırasında işlenen savaş suçlarını araştırarak yasal takibatta bulunmasını gerektirir. Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi madde 2 ve 3 kapsamındaki yükümlülükleri, yaşam hakkı ihlallerinin yanı sıra insanlık dışı ve aşağılayıcı muameleleri araştırarak yasal takibatta bulunmasını gerektirir. Türkiye ile İsrail arasında yapılan anlaşma, Amerika Birleşik Devletleri gibi üçüncü devletlerde herhangi bir yasal sonucu veya etkisi olmaksızın sadece Türk vatandaşları tarafından Türkiye'de açılan davalarla ilgilidir. Anlaşmanın başlığı, anlaşmanın “tazminata” ilişkin olduğunu gösteriyor. Anlaşma, 20 milyon Amerikan Doları ödeme karşılığında Türkiye'nin İsrail'in, “İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının” konvoy hadisesiyle ilgili olarak kendilerine yönelik yapılabilecek taleplere ilişkin her türlü sorumlulukları için ödeme sorumluluğunu üstlenmesini sağlıyor. Anlaşma sadece “Türkiye Cumhuriyeti veya Türk gerçek ve tüzel kişileri tarafından doğrudan ya da dolaylı olarak Türkiye'de yapılmış veya yapılacak her türlü hukuki ya da cezai talebe ilişkin sorumluluk ile sınırlı gibi görülüyor. İsrail hiçbir sorumluluk kabul etmiyor ve aslında söz konusu ödeme “ex gratia” olarak tanımlanıyor. Bu Latince ifade “lütuf kabilinden” anlamına geliyor. Bazı durumlarda ex gratia ödeme, herhangi bir yükümlülük veya sorumluluk kabul etmeden bir talebin çözümlenmesi için bir yoldur. Ancak terim bu anlaşmada bu şekilde kullanılmamıştır çünkü Türkiye'nin mağdurların rızasını almadan söz konusu hadiseye ilişkin talepleri çözümlenmesi mümkün değildir. Anlaşmanın amacının sadece yakınlarını kaybeden ailelere tazminat olduğu söyleniyor. Bununla sadece İsrail müdahalesi sırasında hayatlarını kaybedenlere ilişkin yapılan veya yapılacak talepler kastediliyor. “Tazminat” terimi Anlaşma başlığında, ve “tazminat olarak ödeme” Anlaşmanın 1.

paragrafında, kullanılmış olmasına rağmen bu Anlaşmanın hukuki önemi bakımından yanıltıcı olabilir. Aslında anlaşma olayın mağdurlarının tazminat konusunu düzenlemiyor. Anlaşma para dağıtımının Türk makamlarının takdirine bırakılmış olduğunu oldukça açık bir şekilde ifade ediyor. Türk anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile uyumlu olması gereken Türkiye’de namevcut yasal değişiklikler ışığında Anlaşma Türk medeni hukuku ve ceza hukukunda mevcut olan mekanizmalara ve prosedürlere dokunmamıştır. “Konvoy (Mavi Marmara) hadisesi” gerçeklerinden anladıklarım esasen uluslararası makamlardan ve özellikle “insani yardım malzemesi taşıyan gemi filosuna yapılan İsrail saldırılarından kaynaklanan, uluslararası insancıl hukuk ve insan hakları hukuku dahil, uluslararası hukuk ihlallerini araştıran Uluslararası Araştırma Heyeti Raporu ile 6 Kasım 2014 tarihli Uluslararası Ceza Mahkemesi Savcılığı Raporu Madde 53’ten kaynaklanmaktadır. Anlaşma, Türkiye Cumhuriyeti ve “Türk gerçek ve tüzel kişileri” tarafından Türkiye’de yapılmış her türlü talebe ilişkin İsrail’in tüm zararlarının Türkiye tarafından karşılanmasını sağlıyor. Bu anlaşma, Gazze konvoyu hadisesiyle ilgili hukuki taleplere ilişkin dava takibinin Türk mahkemeleri tarafından uygulanması için değildir. Türk mahkemelerinin yasal süreçte İsrail’in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının sorumlu olduğu hükmüne varması halinde Anlaşma, bu hükümler için ödeme sorumluluğunu Türkiye’nin üstleneceğini öngörüyor. Türkiye’nin sorumluluğu yerine getirememesi halinde İsrail, Türkiye’nin Anlaşmayı ihlal ettiğini iddia edebilir. Türk mahkemelerinin 20 milyon Amerikan Dolarını aşan hükümler vermesi de mümkün görünüyor. Türkiye bunun olmama riskini üstlenmiştir çünkü götürü olarak yapılan ödeme karşılığında İsrail’in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının hadiseye ilişkin her türlü sorumluluğunu üstlenmeyi kabul etmiştir. Anlaşma sadece Türkiye Cumhuriyeti ile “Türk gerçek ve tüzel kişileri” tarafından yapılmış veya yapılacak her türlü taleple ilgilidir. Bu ikinci ifadeyi, Türkiye vatandaşları ile Türk yasalarına göre kurulan ya da uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak Türkiye’de yerleşik olan tüzel varlıklar anlamında yorumluyorum. Tüzel varlıklara milliyet atfedilmesi ile ilgili önemli miktarda uluslararası mahkeme içtihadı bulunmaktadır. Gerekirse bu özel konuyla ilgili daha detaylı görüş sunulabilir. Anlaşma Türkiye’nin mevcut hukuki taleplere son vermesini veya gelecekte yapılacak talepleri önlemesini zorunlu kılmıyor. Türkiye’nin anlaşma kapsamında İsrail tarafından ödenen meblağın “dağıtımından” sorumlu olduğunu ve istediği dağıtım yöntemlerini benimseyebileceğini söylüyor. Talep miktarının Türk mahkemeleri nezdinde dava yoluyla mı yoksa başka bir mekanizma yoluyla mı belirlenecek olduğu Anlaşmada ele alınmayan bir konudur. Türkiye tarafından çıkarılan yasal önlemlerin yokluğunda, bu anlaşmanın bizatihi kendisinin “konvoy (Mavi Marmara) hadisesi” ile ilgili olarak Türk mahkemelerinde açılmış veya gelecekte açılacak hukuki davalar açısından bir kısıtlama veya engel teşkil edebileceğine inanmıyorum. Bunun sebebi söz konusu hadisenin çeşitli mağdurlarının kendilerinin bu Anlaşmaya taraf olmamaları ve Anlaşma hükümlerine onay vermemiş olmalarıdır. Hukuki taleplere son veren ya da engel koyan bir antlaşma uluslararası hukukta görülmemiş değildir. Son zamanlarda Uluslararası Adalet Divanı, hukuki taleplerin kapsamını sınırlamaya yönelik İkinci Dünya Savaşı sonrası yapılan bazı antlaşmaları değerlendirmiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi gibi antlaşmaların henüz yürürlükte olmadığı uzak geçmişte bir Devletin temel hakların ihlali için vatandaşlarının taleplerini çözmesi mümkün olabilirdi. Günümüzde bunun hala olabileceğine inanmıyorum. Böyle bir mevzuat sadece söz konusu ülkenin anayasası ile uyumlu değil aynı zamanda Hukuk Devleti ve insan hakları alandaki uluslararası yükümlülükler ile de tutarlı olmalıdır. Eğer Türkiye kendi mahkemeleri nezdinde Anlaşma ile düzenlenen konulara ilişkin hukuki taleplerin önünü kesen veya engelleyen bir mevzuat benimseyecek olursa uluslararası insan hakları hukuku alternatif bir mekanizma oluşturmasını gerektirir. Anlaşmanın bir şekilde tek başına derdest yasal talepleri sona erdirdiği ya da yeni talepleri önlediği şeklinde yorumlanabilmesi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6(1). maddesini açıkça ihlal edeceği için tasavvur edilemez. Türk mahkemeleri nezdinde herhangi bir hukuki talebin neticede İsrail’e, İsrail adına hareket edenlere ve İsrail vatandaşlarına sorumluluk yüklemesi halinde Anlaşma Türkiye’ye bazı yükümlülükler getirmektedir ancak bu husus, İsrail ve İsrail adına hareket edenlerin 31 Mayıs 2010 tarihinde Mavi Marmara gemisindeki eylemlerinden kaynaklanan hukuki sorumluluğuna dayanan taleplerin değerlendirilmesinde Türk mahkemeleri

için mevzu bahis değildir. Sadece bu sorumluluk belirlendikten sonra Anlaşma, Türkiye'nin İsrail tarafından Anlaşma uyarınca kendisine ödenen meblağ üzerinden bir ödeme yapmakla sorumlu olup olmadığının belirlenmesi için uygulanmaya başlar. Türkiye ve İsrail arasında yapılan Anlaşma ile İsrail'in ve Türkiye'nin uluslararası hukuk kapsamındaki diğer yükümlülükleri arasında bir çatışma olduğu sonucuna varmaya gerek yoktur. Genel yorum ilkelerine göre hem Türkiye hem de İsrail her iki Devlet için de geçerli olan diğer uluslararası yükümlülüklerin farkında olarak bu yükümlülüklerini kasıtlı olarak ihlal etme niyetinde değildir. Bu nedenle Anlaşma, mümkün olduğu ölçüde, Anlaşma ile Türkiye'nin uluslararası ceza hukuku, uluslararası insancıl hukuk ve uluslararası insan hakları hukukundan kaynaklanan yükümlülükleri arasındaki doğrudan çatışmayı önleyecek şekilde yorumlanmalıdır. Ancak kaçınılmaz bir çatışma olduğu sonucuna varılırsa benim görüşüme göre insanlık ve devredilmez temel haklarının temel hususları üzerine inşa edilen uluslararası ceza hukuku, uluslararası insancıl hukuk ve uluslararası insan hakları hukuku ilkeleri, Anlaşmanın herhangi bir tutarsız şartı karşısında üstünlüğe sahip olmalıdır. Uluslararası ceza hukuku ve uluslararası insancıl hukuka göre Devletler, kendi yetki alanları içinde olmasa dahi uluslararası suçların kovuşturulmasını sağlamak zorundadır. İlgili uluslararası suçlar, çeşitli uluslararası hukuki araçlar, özellikle Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Tüzüğü ile yasalaşmıştır. Roma Tüzüğü'nün uluslararası suçların tanımlarına ilişkin tüm hükümleri olmasa da çoğu hükmü, Türkiye ve İsrail gibi Roma Tüzüğüne taraf olmayan Devletlerce bile buyurucu kabul edilir. Daha önce belirtildiği gibi, Anlaşma açıkça "acılı aileler" için "tazminat" sorununu ele almaktadır. Bu nedenle can kaybına yol açmayan şiddet mağdurlarına uygulanmaz. Bununla birlikte, usul yükümlülüğü sadece can kaybı durumlarında değil aynı zamanda Sözleşmenin 3. maddesi uyarınca "insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele ya da ceza" görenler için de geçerlidir. Avrupa Sözleşmesi, Türkiye'ye "konvoy (Mavi Marmara) hadisesi" sırasında işlenen suçları araştırarak yasal takibatta bulunma yükümlülüğü getiriyor. Bu "usul yükümlülüğü" hadise sırasında gerçekleşen on ölüm için de geçerlidir. Aynı zamanda diğer ciddi ihlaller için de geçerlidir. Sözleşmenin hadise ile ilgili Türkiye'de yürütülen ceza davalarına son verdiğini söyleyen herhangi bir yorumu, Sözleşmenin ihlaline neden olacaktır. Türkiye, böyle bir uluslararası ihlal sebebiyle kendisini Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi nezdinde sorumlu bulabilir. Anlaşmanın yalnızca Türkiye'de açılmış dava talepleri için geçerli olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu nedenle herhangi bir makul manada Türkiye dışındaki ülkelerde açılmış davalar ile ilgili herhangi bir yasal sonuç almayı amaçlayamaz. Örneğin, anlaşmanın İsrail, Amerika Birleşik Devletleri gibi üçüncü Devletler ve uluslararası mahkemelere yapılan taleplerden kaynaklanabilecek hukuki veya cezai sorumluluğu ele almayı amaçladığına inanmıyorum. Ayrıca, anlaşmada yer alan hiçbir hüküm anlaşmanın Türkiye dışındaki ülkelerin yargı hukukuna uygulanabilir olduğu anlamına gelmez. Hiçbir şekilde üçüncü Devletler ile ilgili herhangi bir yükümlülük veya hak oluşturduğu anlamına geldiği düşünülemez. Anlaşmayı hazırlayanların niyetleri ne olursa olsun anlaşma kapsamının Türkiye dışındaki ülkeleri de kapsadığı iddiası ile ilgili olarak sadece Türkiye ile İsrail arasındaki davalarda hukuki sonuçları olabileceğini düşünüyorum. Bu görüş, bir anlaşmanın taraflarının üçüncü taraflara hiçbir yükümlülük getiremeyeceğine ilişkin genel hukuk ilkelerinden gelmektedir, uluslararası bir sözleşme var, İsrail ile Türkiye arasındaki anlaşmanın geçerli olması için uygulama kanunu olması gerekir, biz kanunun yorumundan bunu anlıyoruz, bu davanın egemenlik hakkını ortadan kaldırdığının gerçek dışı olduğunu düşünüyoruz, genel olarak çıkartılan af kanununda adam öldürme suçları bunun dışında bırakılmıştır, bizim bu sözleşmeye dayanarak bu davayı ortadan kaldırmamız hiçbir şehit yakınına sormadan bunu yapmış olmamız hayatın olağan akışının dışındadır, savcının söylediği bir söz vardı davayı geciktiriyorsunuz diye, biz bu davayı geciktirmiyoruz, anlaşmadan sonra hızlı bir şekilde dava bitmeye doğru gidiyor, bu noktaya gelinmesi bizi, salondakileri ve salonda olmayan diğer insanları hukuk adına üzüyor, ben davanın düşürülmemesini, Anayasa mahkemesine gidilmesi noktasındaki talebimize olumlu yönde karar verilmesini talep ediyorum, dedi.

Av. U. Y. söz aldı; Burada olmayan ve mütalaya karşı beyanda bulunmak isteyen meslektaşlarımız ve mağdurlar vardır, eğer celse ertelenecekse ne sizi ne kendimizi yoralım, bizim beyanlarımız bitmeyecek çünkü, dedi.

Av. B. T. söz aldı; İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin ara kararında belirtilen Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması ve bu Anlaşma'nın onaylanmasının uygun bulunduğu dair 6743 sayılı Kanun hükümlerinin derdest olan davaya etki etmesi hususunda birtakım hukuki engellerin ve sorunların bulunduğu tespit edilebilmektedir. Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmayan Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması'na kanunlar karşısında üstünlük tanınmamaktadır. Uluslararası sözleşmelerin Türk hukukundaki yerinin tespit edilebilmesi bakımından Anayasa'nın "Milletlerarası Anlaşmaları Uygun Bulma" başlıklı 90. maddesinin irdelenmesi gerekmektedir. Anayasa'nın anılan maddesi şu şekilde düzenlenmiştir: "Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak anlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisinin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır. Ekonomik, ticarî veya teknik ilişkileri düzenleyen ve süresi bir yılı aşmayan anlaşmalar, Devlet Mâlîyesi bakımından bir yüklenme getirmemek, kişi hallerine ve Türklerin yabancı memleketlerdeki mülkiyet haklarına dokunmamak şartıyla, yayımlanma ile yürürlüğe konabilir. Bu takdirde bu anlaşmalar, yayımlarından başlayarak iki ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisinin bilgisine sunulur. Milletlerarası bir anlaşmaya dayanan uygulama anlaşmaları ile kanunun verdiği yetkiye dayanılarak yapılan ekonomik, ticarî, teknik veya İdarî anlaşmaların Türkiye Büyük Millet Meclisince uygun bulunması zorunluğu yoktur; ancak, bu fıkraya göre yapılan ekonomik, ticarî veya özel kişilerin haklarını ilgilendiren anlaşmalar, yayımlanmadan yürürlüğe konulamaz. Türk kanunlarına değişiklik getiren her türlü anlaşmaların yapılmasında birinci fıkra hükmü uygulanır. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır." Bu düzenlemeye göre, usulüne uygun şekilde yürürlüğe konulmuş uluslararası anlaşmalar kanun hükmünde kabul edilmektedir. Bununla birlikte uluslararası anlaşmaların temel hak ve özgürlüklere ilişkin olması halinde ise kanun hükümleriyle çıkabilecek bir uyuşmazlıkta uluslararası anlaşma hükümlerinin esas alınacağı düzenlenmiştir. Doktrinde, Prof. Dr. Bülent Tanör tarafından insan hakları, kamu özgürlükleri ve temel hak ve özgürlükler kavramları, "İnsan hakları deyimi, benzerlerinin en kapsamlısıdır. "Kamu özgürlükleri" yasayla tanınan ve İdareye karşı, "temel hak ve özgürlükler" Anayasayla tanınan ve yaşamaya karşı da ileri sürülebilen hukuki çıkar ve değerleri ifade eder." (EK-1: Bülent Tanör, Türkiye'nin İnsan Hakları Sorunu, İstanbul, 1994, s. 14) şeklinde açıklanmakta olup, temel hak ve özgürlüklerle ilgili Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer ve Prof. Dr. Sahir Erman tarafından "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi veya İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi" örnek olarak gösterilmiştir. (EK-2: Sulhi Dönmezer / Sahir Erman, Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku, C: I, 14. Bası, Der Yayınları, İstanbul, 2016, s. 183) Rona Aybay ve Aydın Aybay da temel hak ve özgürlüklerin belirli bir kimseye ve belirli bir olaya ilişkin olamayacağını; "İnsan hakları kavramı, bütün insanların, belirli bir takım temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmesi gerektiği anlayışına dayanır. Başka bir deyişle, insan hakları bütün insanlara tanınması özlenen ideal bir haklar listesidir. Bu anlamda, devletlerin sınırlarından bağımsız olarak bütün insanların, insan onuruna yaraşır maddi ve manevi düzeye ulaştırılmasını amaçlar." şeklinde ifade etmektedirler. Tüm bu görüşler ışığında, sadece belirli bir kesime ve belirli bir olaya ilişkin yapılan ve bir tazminat anlaşması niteliğinde olan Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşmanın temel hak ve özgürlüklere ilişkin olduğunu söylemek mümkün değildir. Nitekim anılan Anlaşma'nın Uygun Bulunmasına Dair 6743 sayılı Kanun'un Gerekçesi'nde de belirtildiği üzere; Anlaşma'nın, yargılamaya konu Gazze halkına yardım malzemesi götürülen Mavi Marmara gemisine yönelik saldırı sonucunda İsrail Devleti ile diplomatik ilişkilerin düzeyinin düşürülmesi ve iki ülke arasındaki işbirliği faaliyetlerinin askıya alınmış olması sebebiyle iki devlet arasındaki ilişkilerin normalleşmesi için tamamen siyasi amaçlarla akdedildiği ve Anlaşma'da temel hak ve özgürlüklere ilişkin bir düzenlemenin yer almadığı açıktır. Bu Gerekçe'de Türkiye Cumhuriyeti'nin bu Anlaşmayı imzalamasının ve iki devlet arasındaki ilişkilerin normalleşmesinin bazı koşullara

bağlandığı ve bu koşulların da yine temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı görülmektedir. Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması'nın ilk üç maddesinin incelemesinden, İsrail Devleti'nin müvekkilimize ve diğer mağdur müştekilere dağıtılmak üzere Türkiye Cumhuriyeti'ne tazminat ödeyeceği, bu tazminat tutarının ödeme şekli ve hangi yolla Türkiye Cumhuriyeti'ne gönderileceği düzenlenmiş olup bu düzenlemelerin de temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı bizzat Gerekçe'de ifade edilmektedir. Anlaşma'nın dördüncü maddesi şu şekilde düzenlenmiştir: "Türkiye ve İsrail, diğer tarafa veya diğer taraf adına hareket edenlere hukuki veya başka bir sorumluluk yüklemeyecekleri ve bu anlayışın, taraflardan herhangi birinin veya taraflar adına hareket edenlerin cezai veya hukuki sorumluluğu kabul ettiği veya üstlendiği şeklinde yorumlanmayacağı hususlarında mutabıktır. Her halükarda, bu anlaşma, İsrail'in, İsrail adına hareket edenlerin ve İsrail vatandaşlarının, Türkiye Cumhuriyeti veya Türk gerçek veya tüzel kişileri tarafından konvoy hadisesi ile ilgili olarak kendilerine yönelik doğrudan ya da dolaylı olarak Türkiye'de yapılmış veya yapılacak her türlü hukuki ya da cezai talebe ilişkin her türlü sorumluluktan tamamen muaf tutulmalarını sağlayacaktır." Bu düzenlemeden İsrail'e, İsrail adına hareket edenlere ve İsrail vatandaşlarına karşı, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan yargılamanın konusunu oluşturan Mavi Marmara olayına (konvoy hadisesi) ilişkin hukuki ve cezai takibat yapılabilmesinin önüne geçilmesinin amaçlandığı görülmektedir. Anlaşma'nın bu maddesi temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı gibi Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda yer alan birçok temel hukuk prensibini ve temel hak ve özgürlükleri doğrudan ihlal etmektedir. Yukarıda açıklanan nedenlerle temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmayan bu Anlaşma, normlar hiyerarşisinde kanunların üstünde değerlendirilmelidir. Anayasa'nın "Anayasanın Bağlayıcılığı ve Üstünlüğü" başlıklı 11. Maddesinde; "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasa'ya aykırı olamaz." denilerek, kanun hükmünde olan uluslararası anlaşmaların normlar hiyerarşisinde Anayasa'dan üstün olamayacağı ortaya konulmuştur. Uluslararası anlaşmaların ve kanunların her ikisinin de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde adi çoğunluk ile kabul edilmesi de hukuk mantığı ve normlar hiyerarşisi çerçevesinde değerlendirildiğinde uluslararası anlaşmalarla kanunlar arasında hiyerarşik bir farkın bulunmadığını göstermektedir. Yukarıda yapılan açıklamalardan yola çıkılarak ifade etmek gerekir ki, her ne kadar Anayasa'nın 90. maddesinde uluslararası anlaşmalar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacağı düzenlenmiş ise de, yine Anayasa'nın emrettiği normlar hiyerarşisi nazara alınarak bu anlaşmalarda yer alan düzenlemelerin Anayasa'ya aykırı olamayacağının kabulü gerekmektedir. Nitekim doktrinde uluslararası anlaşmaların Anayasa'ya aykırı olamayacağı şöyle belirtmektedir: "Anlaşmanın kanun olmak sıfatıyla Anayasa'ya aykırı olmaması, Anayasa'mızın vazettiği hukuk kuralları hiyerarşisinin bir gereğidir. Anayasa sadece bu aykırılığı tespit için Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacağını söyler." Yukarıda açıklanan nedenlerle, Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması'nın, temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı, temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmayan bu Anlaşma'ya Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca kanunlar karşısında üstünlük tanınamayacağı ve bu Anlaşma'nın Anayasa'nın öngördüğü normlar hiyerarşisi kuralı gereğince Anayasa'ya aykırı şekilde düzenlenemeyeceği ifade edilmelidir. Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması ile Anayasa'nın 2. 7. 8. 9. 10. 36 ve 138. maddeleri uyarınca hukuk devleti, kuvvetler ayrılığı, vargı bağımsızlığı, kanun önünde herkesin eşit olması, hak arama hürriyeti gibi temel prensipler çatışmaktadır. Anlaşma ile Anayasa'nın ikinci maddesi uyarınca hukuk devleti ilkesi ihlal edilmektedir. Anayasa'nın ikinci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin nitelikleri sayılmış ve bunlardan birinin de hukuk devleti olduğu ifade edilmiştir. Doktrinde hukuk devleti; Devlet'in tüm faaliyetlerinin hukuk kurallarına bağlı olması olarak ifade edilmekte ve toplumsal örgütlenmenin ulaştığı en ileri düzey ve düzen olarak kabul edilmektedir. Ord. Prof. Dr. Sıddık Sami Onar tarafından ise hukuk devleti sistemi, devletin ve idare edenlerin tasarruflarının mevcut hukuk kurallarına uygun olması ve bu tasarrufların da kişiler arasındaki hukuki tasarruflar gibi hukuki unsurları kapsamamasının gerekmesi olarak ifade edilmektedir. Bu açıklamalardan anlaşılacağı üzere dokuz müteveffanın ve 490 müşteki - mağdurun olduğu, 2012 yılından bu yana

İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan 2012/264 Esas sayılı davanın henüz yargı organı tarafından bir sonuca ulaşılmadan, tamamen yürütme organının siyasi tasarrufu ile ortadan kaldırılması ile hukuk devleti ilkesi ve Anayasa'nın ikinci maddesi ihlal edilecektir. Anlaşma ile Anayasa'nın yedinci, sekizinci ve dokuzuncu ve 138. maddeleri uyarınca kuvvetler ayrılığı ve yargı bağımsızlığı prensipleri ihlal edilmektedir. Anayasa'nın yedinci maddesi ile yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ait olduğu ve bu yetkinin devredilemeyeceği, sekizinci maddesi ile yürütme yetkisi ve görevinin, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılacağı ve yerine getirileceği, dokuzuncu maddesi ile de yargı yetkisinin, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı düzenlenmiştir. Anayasa'nın bu maddelerinin Türk hukukuna kattığı iki temel hukuk prensibi vardır: "Kuvvetler ayrılığı ve yargı bağımsızlığı" Hukukun en temel prensiplerinden olan kuvvetler ayrılığı teorisinin altında yatan temel sebebin "Devleti yönetme gücünün tamamının bir kişinin ya da bir grubun elinde toplanmasının, mutlakiyete yol açacağı endişesi ve bunu önlemek olduğu ifade edilmektedir. Anayasa ile hukukumuzda kabul gören kuvvetler ayrılığı ilkesinin ortaya atılmasında, sahip olunan kuvvetin kötüye kullanılması halinde diğer kuvvetin buna engel olabilecek kudrette olması gerekliliğinin ve yasama, yürütme ve yargı güçlerinden ikisinin tek bir kişi ya da grubun elinde olması halinde vatandaşın hak ve özgürlüklerinin tehlikeye düşeceği fikrinin etkili olduğu bilinmektedir. O halde denilebilir ki, dokuz müteveffanın ve 490 müşteki - mağdurun olduğu, 2012 yılından bu yana İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan 2012/264 Esas sayılı davanın henüz yargı organı tarafından bir sonuca ulaşılmadan, tamamen yürütme organının siyasi tasarrufu ile ortadan kaldırılmaya çalışılması Anayasa'nın yedinci, sekizinci ve dokuzuncu maddelerini ve kuvvetler ayrılığı prensibini de ihlal etmektedir. Derdest olan bir kamu davasını yürüten, Ceza Muhakemesi Kanunu çerçevesinde gerekli işlemleri yapan ve yine bu çerçevede yapılan yargılama sonucunda hüküm kurma yükümlülüğü bulunan İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin iradesinin yürütmenin siyasi tasarrufu ile etkilenmesi yargı bağımsızlığını da ihlal eder niteliktedir. Nitekim belirttiğimiz husus Anayasa'nın "Mahkemelerin Bağımsızlığı" başlıklı 138. maddesinde şu şekilde düzenlenmektedir: "Hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanî kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz. Görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." Buna göre, hâkimlerin bağımsızlığını ihlal eden, hukuka uygun olarak vicdani kanaatleri doğrultusunda hüküm vermelerini engelleyen Anlaşma ile Anayasa'nın 138. maddesi ve yargı bağımsızlığı da ihlal edilmektedir. Anlaşma ile Anayasa'nın 10. maddesi uyarınca kanun önünde herkesin eşit olması kuralı ihlal edilmektedir. Anlaşma ile "İsrail adına hareket edenlere ve İsrail vatandaşlarına" söz konusu olaya ilişkin her türlü hukuki ve cezai sorumluluktan muafiyet getirilmesi, Anayasa'nın 10. Maddesinde; "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." şeklinde düzenlenen, kanun önünde eşitlik ilkesini ihlal eder niteliktedir. Anayasa'da düzenlenen bu ilkenin ihlalinin doğuracağı sonuçlar doktrinde şu şekilde ifade edilmiştir: "Eşitlik ilkesi, yasal düzenlemelerin, niteliği, unvanı, görev yetki ve sorumluluğu, görülen hizmetin özellikleri ve ayrıntıları aynı ya da benzer olan kişiler arasında ayırım yapmasına izin vermez. Eşitlik ilkesinin, uygulama yönünden de büyük önemi vardır. Toplumun ortak vicdanından kaynaklanan yasaların herkese aynı biçimde uygulanması eşitlik ilkesinin gereğidir. Tersine durumda, insanların önce kendilerine, sonra topluma güvenleri kalmaz. Devlete güvenin gitmesi karmaşaya neden olur. Oysa yasaların amacı, toplum düzenini kurup kollamak, toplumdaki dengeleri sağlamaktır. Yasaların herkese eşit olarak uygulanması, kamu görevlilerinin adaletini gösterir. Kamu görevlilerinin iki yükümlülüğü vardır: Bunlarda ilki

yasaya bağı ve saygılı olmak; ikinci ise yasayı eşitlik ilkesine uygun biçimde adaletle uygulamak(...)" Bu açıklamalardan da görüldüğü üzere Anlaşma ile getirilen ve "İsrail adına hareket edenlere ve İsrail vatandaşlarına" denilerek, belirli bir kişi ve gruba yönelik hukuki ve cezai sorumluluktan muafiyet getiren bu düzenleme Anayasa'nın 10. maddesine de aykırılık taşımaktadır. Bu aykırılık sonucunda toplumun adalete duyduğu güvenin sarsılması söz konusu olacağı gibi bu gibi uygulamalar neticesinde aynı eylem nedeniyle bir millete mensup kimsenin cezalandırılması, başka bir millete mensup kimsenin ise cezalandırılmaması gibi bir durum gündeme gelebilecektir. Örneğin, yargılamaya konu olayda İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yapılan kovuşturma neticesinde suçta konu eylemleri gerçekleştiren askerlerin yanında başka bir millete mensup failerin de bulunduğu tespit edilmesi halinde nasıl bir yol izleneceği belirsizdir. Anlaşma'da yer alan ve kanun önünde eşitlik ilkesine aykırı olan bu düzenlemenin İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından uygulanmaması bu gibi belirsizliklerin önüne geçeceği gibi toplumun adalete duyduğu güveni de geliştireceği kanaatindeyiz. Anlaşma ile Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca hak arama hürriyeti ihlal edilmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin altıncı maddesinde ve İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin sekizinci maddesinde düzenlenen ve diğer tüm temel hak ve özgürlüklerin korunmasının teminatı niteliğinde olan hak arama hürriyeti Anayasa'nın 36. maddesinde şu şekilde düzenlenmiştir: "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınmaz." Belirtmek gerekir ki Anayasa'nın 36. maddesi ile düzenlenen hak arama hürriyeti sadece yargı organlarına yapılan başvurular ile sınırlı tutulmamakta, Anayasa'nın 40. maddesinde düzenlenen temel hak ve özgürlüklerin korunmasına ilişkin başvuru hakkını, Anayasa'nın 74. maddesinde düzenlenen dilekçe ile yetkili makama başvuru hakkını ve Anayasa'nın 125. maddesinde düzenlenen idari yargıda hak arama hürriyetini de bünyesinde bulundurmaktadır. Hak arama hürriyetine ilişkin doktrinde şu ifadeler kullanılmaktadır: "Anayasa'da yalnızca savunma hakkı değil, aynı zamanda iddia hakkı da teminat altına alınmış durumdadır. İddia ve savunma hakkı, iki ayrı hak niteliği taşımakla birlikte, birbirleriyle olan güçlü ilişkileri nedeni ile birlikte mütalaa edilmektedir ve birbirlerinden ayrı olarak düşünülmesi diğerinin fonksiyonunu azaltmaktadır." "Bir hukuk devletinde herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınmaz." Buna göre, Mavi Marmara gemisine 31.05.2010 günü sabahında İsrail askerleri tarafından yapılan silahlı müdahale sonucunda, dokuz kişinin yaşamını yitirmesi ve onlarca kişinin yaralanması ile sonuçlanan olayda 490 müşteki - mağdurun İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2012/264 Esas sayılı dosyasına müdahil olmalarının ve suçtan gördükleri zarar nedeniyle sanıkların cezalandırılmalarını talep etmelerinin hak arama hürriyetinin kapsamında ve bunun koruması altında olduğunda kuşku bulunmamaktadır. Anayasa'nın ilgili düzenlemesi ve buna ilişkin doktrinler görüşler karşısında, Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında imzalanan Anlaşma ile İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan yargılamada sanıklara isnat edilen suçların karşılığı olarak tazminat öngörülmesi ve bunun sonucunda da İsrail askerlerinin ceza sorumluluğundan muaf tutulacağına ilişkin düzenlemenin yer alması, 490 müşteki - mağdurun bulunduğu bir yargılamada anayasal koruma altında olan hak arama hürriyetinin ihlalinin boyutunu ortaya koymaktadır. Anlaşma ile davada müdahil olan 490 mağdurun hak arama hürriyetleri ihlal edildiği gibi olayda mağdur olan başka kişilerin müdahillikleri de engellenmektedir. Ceza yargılamasında hüküm verilinceye kadar davaya müdahale talebinde bulunulması mümkün olduğuna göre 490 müdahilin dışında kalan diğer mağdurların da davaya müdahil olma hakları ortadan kaldırılarak hak arama hürriyeti kısıtlanmaktadır. Ayrıca Anlaşma ile davaya müdahil olan 490 mağdurun, yapılan yargılamanın sonunda Anayasa Mahkemesi'ne ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmalarının da önü kapatılmaktadır. Kaldı ki Türkiye Cumhuriyeti'nin, ödenen ^ tazminat tutarını mağdurlar arasında nasıl paylaşacağı da belirsizdir. Bu nedenle Anlaşma ile yargı yolunun kapatılmasının hak arama hürriyeti ile çatıştığı belirtilmelidir. Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu

hükümlerine aykırıdır. Anlaşma ile ceza yargılamasının temel amacı olan maddi gerçeğe ulaşılmasının önüne geçilmektedir. Ceza yargılamasının temel işlevi, toplum düzeninin sağlanması ve bireylerin ilişkilerinin düzenlenmesi amacıyla suç olarak düzenlenen eylemleri gerçekleştiren bireylere, kanunlarda öngörülen yaptırımların uygulanması olarak ifade edilebilir. Ceza yargılamasının bu işlevini layıkıyla yerine getirebilmesi, maddi gerçeğe ulaşılması ile mümkündür. Buna göre, ceza yargılamasının temel amacının maddi gerçeğe ulaşmak olduğunu belirtmek mümkündür. Ceza yargılamasında kişinin suçlu sayılması halinde, cezalandırılması şart olduğuna göre, ceza yargılaması kişi özgürlüğünü yakından ilgilendirmekte ve bu nedenle de medeni yargılamanın aksine biçimsel gerçekle yetinilmemekte ve maddi gerçek aranmaktadır. Maddi gerçeğe ulaşılması amacı, ceza yargılamasının taraflarının hak ve menfaatlerini koruduğu gibi bütün toplumun menfaatini de korumaktadır. Bu nedenle ceza yargılamasının amacı gerçeğin özünün ortaya çıkarılması ve buna göre hüküm kurulmasının sağlanmasıdır. Ceza yargılamasının maddi gerçeğin ortaya çıkarılması amacının yanı sıra suçlunun cezalandırılması, sanığın korunması ve maddi gerçeğin insan haklarına saygılı bir şekilde araştırılması amaçlarını da haiz olduğunu ifade etmek gerekmektedir. Tüm bu bilgiler doğrultusunda İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan 2012/264 Esas sayılı ceza davasının da en temel amacının maddi gerçeğin ortaya çıkarılması olduğunda kuşku bulunmamaktadır. Ancak, Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında imzalanan Anlaşma'da yer alan hükümlerin uygulanarak, "İsrail adına hareket edenlere ve İsrail vatandaşlarına" yönelik hukuki ve cezai sorumluluktan muafiyet getirilmesi halinde, ceza yargılamasının amaç ve işlevini yerine getirmesinin mümkün olmadığı görülmektedir. Bu nedenle, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, Anayasa'ya ve ceza yargılamasının temel amaç ve işlevine aykırı olan Anlaşma hükümlerinin uygulanmasının hukuka uygun düşmeyeceği kanaatini taşımaktayız. Anlaşma ile kovuşturmanın kamusalılığı ilkesi ihlal edilmektedir. Ceza yargılamasının temel amaçlarından olan maddi gerçeğe ulaşılması ve suçlunun cezalandırılması amaçlarına devlet adına yapılacak yargılama sonucunda ulaşılması kovuşturmanın kamusalılığı ilkesinin sonucudur. Bu açıklamalar doğrultusunda, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan derdest bir kamu davasının henüz sonuçlanmadan, yürütme organının tasarrufuyla ortadan kaldırılmasının hukuken mümkün olmadığı ve bunun kovuşturmanın kamusalılığı ilkesinin de ihlal edilmesi anlamına geleceğini belirtmek gerekmektedir. Anlaşma ile kamu davasının mecburiliği (kamu davasının devamlılığı) prensibi ihlal edilmektedir. Kamu davasının mecburiliği prensibini; soruşturma (araştırma) yapma mecburiyeti, kamu davası açma mecburiyeti ve kamu davasının devamlılığı şeklinde ifade etmek mümkündür. İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde derdest olan 2012/264 Esas sayılı dava bakımından önem taşıyan husus ise kamu davasının devamlılığı prensibidir. Buna göre yetkili makamlar tarafından açılmış olan bir ceza davasının Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri doğrultusunda yürütülmesi ve hükümlerle birlikte sona ermesi gerekmektedir. Doktrinde Feridun Yenisey ve Ayşe Nuhoğlu kamu davasının devamlılığı (kendiliğindenliği) prensibini şöyle ifade etmektedirler: "Görevi ceza davasını açmak olan makamlar ceza davasını açmaya mecbur oldukları gibi bu davayı yürütmeye de mecburdurlar, yani kamu davasını geri alamazlar. Hüküm kollektif bir faaliyetin sonucunda verilir (...)" Yargılamaya esas olan iddianamedeki kabule göre, söz konusu suçlar (öldürme, deniz ulaşım aracının alıkonması ve diğer suçlar) açık denizdeki Türk gemisinde işlendiği için, mülkilik ilkesi uygulanarak, suçun Türkiye'de işlenmiş bulunduğu kabul edilmiş ve dava Türk Ceza Kanunu'nun 8/2-b maddesi uygulanarak açılmıştır. Bu kabul doğrultusunda, Türkiye'de işlenen bir suçun kamu davasının mecburiliği ilkesi gereğince Türkiye'de Türk mahkemeleri tarafından yargılanması gerekmektedir. İsrail Devleti Hükümeti ile Türkiye Cumhuriyeti hükümeti arasında yapılan Anlaşma'nın dördüncü maddesinde varılan mutabakat, Türk Ceza Kanunu ile Ceza Muhakemesi Kanunu ile yapılan düzenlemeleri yürürlükten kaldırmaya elverişli değildir. Çünkü bu maddede yer alan İsrail vatandaşlarına yönelik olarak konvoy hadisesi ile ilgili olarak "Türkiye'de doğrudan veya dolaylı olarak yapılmış ve yapılacak (...) cezai talebe ilişkin her türlü sorumluluktan tamamen muaf tutulma" ibareleri de, Türkiye'de işlendiği kabul edilen bu suçlardan dolayı açılmış ceza davasını etkileme gücüne sahip değildir. Nitekim bu Anlaşma'nın 6743 sayılı Kanun ile kabul edildiği ve dolaylı olarak Türk Ceza Kanunu'nda değişiklik yaptığını

ileri sürmek mümkün değildir. İsrail Devleti'nin konvoy hadisesi faillerini kendisinin yargılamayı kabul etmesi durumunda söz konusu olabilecek olan, aşağıda belirtilen 674 sayılı Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu'nun 24. maddesinde kabul edilen istisna dışında, davanın Türk mahkemelerince görülmesi gerekir. Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu'nun 24. maddesinde Türkiye'de açılan bir kovuşturmanın yabancı bir devlete devredilmesinin koşulları sayılmıştır. Burada önem arz eden koşul, kovuşturmanın devredileceği yabancı devletin söz konusu eylemleri yargılayacak olması gerekliliğidir. Ancak yapılan Anlaşma'da bu hususa ilişkin bir ibare bulunmadığı gibi İsrail Devleti'nin failleri yargılayacağı anlamı da çıkmamaktadır. Buna göre İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından açılan ve İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan 2012/264 Esas sayılı davanın Ceza Muhakemesi Kanunu'nun gerekleri yerine getirilmeksizin, hüküm kurulmaksızın kamu davasının mecburiliği ve devamlılığı prensiplerine aykırı bir biçimde sona erdirilmesi doğru değildir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nda Anlaşma'da yer aldığı şekliyle bir belirli bir kimsenin, belirli bir olaydan "muaf tutulması" şeklinde bir kavramın bulunmadığı, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinde hüküm çeşitlerinin ve Türk Ceza Kanunu'nun 64-75. maddelerinde dava ve cezanın düşürülmesi hallerinin sınırlı sayıda (numerus clausus) düzenlendiği belirtilmelidir. Hüküm, mahkeme tarafından yargılamaya konu uyuşmazlık hakkında verilen nihai karardır. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/1. maddesinde hüküm çeşitleri; "Beraat, ceza verilmesine yer olmadığı, mahkûmiyet, güvenlik tedbirine hükmedilmesi, davanın reddi ve düşmesi kararı (...)" şeklinde düzenlenmiş, 223/8. maddesinde durma kararının ve 223/10. maddesinde de görevsizlik kararının verilebileceği belirtilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında imzalanan Anlaşma'nın İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan davaya etki etmesi ancak ve ancak davanın reddi yahut davanın düşmesi hallerini gündeme getirebilecek ise de söz konusu haller Ceza Muhakemesi Kanunu'nda ve Türk Ceza Kanunu'nda sınırlı sayıda sayılmış olup bu kanunlarda belirtilen haller dışında davanın reddine ya da düşürülmesine karar verilmesine olanak bulunmamaktadır. Nitekim Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/7. maddesi gereğince davanın reddine, ancak aynı sanık hakkında aynı eylem nedeniyle daha önceden verilmiş bir hükmün ya da açılmış bir davanın bulunması halinde karar verilebilmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/7. maddesi ile getirilen bu düzenlemenin aynı zamanda "aynı eylemden dolayı bir kez yargılanma prensibinin de bir gereği olduğunu belirtmekte yarar vardır. Düşme kararı ise Türk Ceza Kanunu'nun 64-75. maddeleri arasında sayılan düşme nedenlerinin varlığı ya da Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/8. maddesi gereğince soruşturma veya kovuşturma şartının gerçekleşmeyeceğinin anlaşılması halinde verilebilmektedir. Türk Ceza Kanunu'nda düşme halleri; "Sanığın veya hükümlünün ölümü (TCK m. 64), af (TCK m. 65), dava zamanaşımı (TCK m. 66), şikâyetten vazgeçme (TCK m. 73) ve ön ödeme (TCK m. 75)"olarak sayılmıştır. Buna göre, iki devlet arasında imzalanan Anlaşma'nın dördüncü maddesi ile getirilen "muaf tutulma" ifadesi ile Türkiye'de açılmış olan bir kamu davasının sona ermesi ve buna bağlı olarak hüküm kurulması mümkün değildir. Bu nedenle de söz konusu Anlaşma'nın İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2012/264 Esas sayılı davaya etki etmesi ve bu davayı sonlandırması hukuka aykırı olacaktır. Yukarıda arz ettiğimiz bilimsel görüşler, kanun uygulayıcılarının görüşleri ve mevzuatımızda yer alan hükümler ve gerekçeleri dikkate alındığında; Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Tazminata İlişkin Usul Anlaşması'nın temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmadığı, Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca temel hak ve özgürlüklere ilişkin olmayan Anlaşma'ya kanunlar karşısında üstünlük tanınamayacağı, Anlaşma'nın Anayasa'nın öngördüğü normlar hiyerarşisi kuralı gereğince Anayasa'ya aykırı şekilde düzenlenemeyeceği, Anlaşma ile Anayasa'nın ikinci maddesi uyarınca hukuk devleti ilkesinin ihlal edildiği, Anlaşma ile Anayasa'nın yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve 138. maddeleri uyarınca kuvvetler ayrılığı ve yargı bağımsızlığı prensiplerinin ihlal edildiği, Anlaşma ile Anayasa'nın 10. maddesi uyarınca kanun önünde herkesin eşit olması kuralının ihlal edildiği, Anlaşma ile Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca hak arama hürriyetinin ihlal edildiği, Anlaşma ile ceza yargılamasının temel amacı olan maddi gerçeğe ulaşılmasının önüne geçildiği, Anlaşma ile kovuşturmanın kamusalılığı ilkesinin ihlal edildiği, Anlaşma ile kamu davasının mecburiliği (kamu davasının devamlılığı) prensibinin ihlal edildiği, Ceza Muhakemesi

Kanunu'nun 223. maddesinde hüküm çeşitleri ve Türk Ceza Kanunu'nun 64-75. maddelerinde dava ve cezanın düşürülmesi halleri sınırlı sayıda düzenlenmiş olup Anlaşma'da yer alan "muaf tutulma" ifadesinin bu kapsamda değerlendirilmesi mümkün olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Prof Doktor Köksal Bayraktar 'ın mütalaası bu şekildedir, uluslararası hukuk uzmanlarından John Dugard 'ın raporda; ister cezai ister hukuki süreçte uluslararası insancıl hukuk kapsamına giren suçlar için bireylerin sorumluluğu bugün milletlerarası genel hukukun zorunlu bir normu olarak kabul edilmektedir. İsrail ile Türkiye arasında yapılan antlaşma, ciddi uluslararası suçların işlenmesinden sorumlu kişileri temize çıkarmayı ve onları sorumluluktan muaf tutmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle anlaşma geçersiz ve hükümsüzdür. Sonuç olarak anlaşma Türkiye'de veya/tyaşka bir yerde herhangi bir mahkeme tarafından yürürlüğe konulmamalıdır. İsrail veya İsrail adına hareket edenlere karşı yürütülen cezai veya hukuki işlemlerin durdurulmasına yönelik herhangi bir Türk mahkemesi tarafından alınan karar, zorunlu bir normla çatışan antlaşmaların hükümsüz olması elde etme hakkını ihlal etmesi sebebiyle anlaşma açısından uluslararası hukukun üstünlüğünü ihlal edecektir. Anlaşma, Türkiye mahkemelerine intikal eden taleplerle sınırlıdır. Açıkçası Uluslararası Ceza Mahkemesinde devam eden davalar üzerinde herhangi bir etkisi olamaz. Ayrıca İsrail veya İsrail adına hareket edenlere karşı Mavi Marmara saldırısı ile ilgili olarak Türk mahkemeleri dışında yapılan cezai kovuşturmaları veya hukuki talepleri de önlemez. Anlaşmanın 5. Maddesi uyarınca bir Türk vatandaşı tarafından İsrail'e karşı herhangi bir mahkemede açılacak davaların tazminat sorumluluğu Türkiye Hükümetine yüklenmiştir. Yani bir Türk vatandaşının Komor Adaları veya başka bir yerde açacağı davalarda tazminat talepleri Türkiye tarafından karşılanmak zorunda kalacaktır. Anlaşmanın ülke sınırları dışında olan bu özelliği, uluslararası suçların işlenmesinde sorumluluktan muaf olma kapsamını genişletmeyi amaçlamaktadır. Bu da anlaşmanın geçersiz ve hükümsüz olduğuna dair yukarıda varılan sonucu teyit etmektedir demıştır ve birçok öğretim üyesinin mütalaası vardır, bunların aksini içeren bir tane mütalaa varsa dosyaya koyabilirsiniz, bu mütalaalar nazara alınarak dosyanın somut norm denetimi bakımından Anayasa mahkemesine taşınmasını, TCK ve CMK ile bağlı olduğunuzu unutmadan bu şeklide değerlendirilerek karar vermenizi arz ediyorum, dedi.

Av. M. A. söz aldı; Davanın subjeleri bu dosyada tamamlanamadı, biz öncelikle dinlenmeyen müştekiler ve sanıkların ifadelerinin alınmasını talep ediyoruz, ikinci olarak dosyada kasten öldürme, insanlığa karşı işlenmiş suçlar gibi insanlık tarihi boyunca her zaman her yerde suç olan bir ceza yargılaması sonucu açılan davadır, TBMM kararı ile bu suçlar ortadan kalkmadığı müddetçe yargılamaya devam edilmesi gerekiyor, uzman raporları sunuldu, uzman raporlarına göre bu ikili anlaşmanın Anayasaya aykırı olduğu aşıkardır, İstanbul ve Ankara Üniversitelerine yazı yazılarak uzman hukukçulardan oluşan bilirkişi heyetini oluşturulmasını ve 6743 sayılı yasanın hem Anayasaya aykırılığı hem de davanın devam edip etmeyeceği, hem de sanıklara ilişkin fayda verip vermeyeceği konusunda bilimsel görüş alınmasını talep ediyorum, Mahkemenizin bunu yapması gerekir, özel af niteliğinde olup olmadığı, sanıkların bu davadan muaf tutulup tutulmadığı ve mahkemenizdeki davanın düşüp düşmeyeği hususunda bilirkişi raporu alınması gerekir, her duruşmada İngilizce ve Arapça bilen tercümanlar olurdu, bugünkü duruşmada bu sağlanamadığı için müştekilerden bir kısmının sadece bazı beyanlarını biz duyabildik, bundan sonraki yargılamalarda hem İngilizce hem Arapça bilen tercümanların duruşmalarda hazır bulundurulmasını ve bu ikili anlaşmanın ve 6743 sayılı kanunun Anayasaya aykırılık oluşturması nedeniyle dosyanın Anayasaya gönderilmesi ile savcılığın mütalaasına karşı beyanlarımızı bildirmek için ben mehil talep ediyorum, dedi.

Av. İ. Ö. söz aldı; İsrail adına hareket edenlerin Komor Adaları bandıralı Mavi Marmara gemisinde işlediği suçların cezai ve hukuki sorumluluğuna ilişkin Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında yapılan anlaşmanın geçerliliği konusunda görüşlerime başvurulmuştur. Bu anlaşma ile İsrail Hükümeti, abluka altındaki Gazze'ye insani yardım götüren Mavi Marmara gemisine açık denizde saldıran İsrail Devleti adına hareket edenler tarafından öldürülenlerin ailelerine ex gratia ödeme (lütuf ödemesi) yapmayı kabul etmiştir. Bu anlaşma, yapılan ex gratia ödeme karşılığında İsrail'in veya İsrail adına hareket edenlerin Türkiye Cumhuriyeti veya Türk vatandaşlarınca Mavi Marmara saldırısı ve gemide bulunanların öldürülmeleriyle ilgili olarak yapılacak her türlü hukuki

ya da cezai talebe ilişkin Türk Hükümeti tarafından sorumlu tutulmamalarını sağlayacaktır. Anlaşma, İsrail'in sorumluluğu kabul ettiği veya üstlendiği şekilde yorumlanmayacaktır. Ayrıca herhangi bir para talebi öne sürülmesi halinde İsrail veya onun adına hareket edenlerin tüm kayıpları, masrafları, hasarları ve/veya harcamaları Türkiye Cumhuriyeti tarafından karşılanacaktır. Bu anlaşma ile ex gratia ödeme sadece Mavi Marmara gemisinde ölenlerin acılı ailelerine yapılacaktır. Anlaşma Mavi Marmara gemisinde veya filoda yer alan herhangi bir başka gemide ya da tutuklama sonrası İsrail'de İsrail adına hareket edenler tarafından yaralanan, işkence gören, hapse atılan ya da kötü muamele gören kişilere herhangi bir ex gratia ödeme yapılacağından bahsetmemektedir. Buna rağmen, anlaşma İsrail'i veya İsrail adına hareket edenleri Türkiye'de yapılabilecek herhangi bir kovuşturma veya hukuki talebe yani saldırıda yaralananlardan herhangi biri veya saldırıda ölenlerin aileleri tarafından kendilerine yönelik yapılabilecek her türlü hukuki ya da cezai talebi ilişkin her türlü sorumluluktan muaf tutuyor görünüyor. Türk hukuku alanında uzman olduğumu iddia edemem ancak İsrail Hükümeti veya onun adına hareket edenlerden biri ile Mavi Marmara gemisine yapılan saldırının kurbanları veya saldırıda ölenlerin acılı aileleri arasında yapılan bir anlaşmanın bu sebeple geçersiz olacağından eminim. Uluslararası hukuk kapsamında 1969 yılından önce uluslararası suç işleyen bir kişiyi cezai veya hukuki işlemler vasıtasıyla sorumluluktan muaf tutmak amacıyla devletler arasında yapılan herhangi bir anlaşmanın geçerliliğine dair hiçbir kısıtlama bulunmamaktadır. Bunun sebebi uluslararası hukukun bu aşamadaki gelişiminin devletler arasında yapılan anlaşmaların konusuyla ilgili herhangi bir kısıtlama getirmemesidir. Örneğin, iki devletin üçüncü bir devlete savaş açmak için anlaşmaya varmasına dair hiçbir yasak bulunmuyordu. 1969 yılında Viyana Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesinin kabulüyle uluslararası hukuk büyük bir değişime uğramıştır. 114 devlet tarafından onaylanan bu Sözleşmenin 53. Maddesi uyarınca: Bir antlaşma, yapılması sırasında milletlerarası genel hukukun emredici bir normu ile çatışıyorsa batıldır. Bu sözleşme bakımından milletlerarası genel hukukun emredici bir normu, bir bütün olarak Devletlerin milletlerarası toplumunun, kendisinden hiçbir surette sapmaya müsaade edilmeyen ve ancak aynı nitelikte olan daha sonraki bir milletlerarası genel hukuk normu ile değiştirilebilecek olan bir norm olarak kabul ettiği ve tanıdığı bir normdur. Ne Türkiye ne de İsrail bu Sözleşmenin bir tarafıdır. Başlangıçta bu Sözleşme kanunlaştırma ve aşamalı gelişimin bir karışımı olarak görülmüştür. 53. Madde Sözleşmenin daha tartışmalı olan hükümlerinden biriydi ve kanunlaştırmadan daha çok aşamalı gelişimin açık bir uygulamasıydı. 1969 yılında uluslararası hukukta bazı normların daha önemli olduğu ve bu antlaşmanın bu nitelikte bir norm ile çatıştığında batıl olduğu düşüncesi olağan dışıydı. Bazı devletler, özellikle Fransa, uluslararası hukukta böyle bir kavramın varlığına itiraz etti. Bildiğim kadarıyla ne İsrail ne de Türkiye bu tür bir itirazda bulundu. Yıllar geçtikçe jus cogens (üstün hukuk) veya emredici normlar kavramı devletler tarafından kabul edilmiştir. 2001 yılında Milletlerarası Hukuk Komisyonu Devlet Sorumluluğuna İlişkin Taslak Maddelerinde "milletlerarası genel hukukun emredici bir normunun" ihlalden doğan yüksek bir milletlerarası sorumluluk öngören bu kavrama destek vermiştir. Daha sonra Uluslararası Adalet Divanı Kongo Topraklarında Silahlı Faaliyetler raporunda emredici norm kavramını kabul etmiştir. O zamandan beri emredici normlar kavramı uluslararası hukukun bir parçası olarak kabul edilmiştir. Ne İsrail ne de Türkiye emredici normların varlığını inkar edebilir. Ne de jus cogens emredici normlarından biriyle çatışan herhangi bir antlaşmanın hükümsüz olduğunu iddia edebilir. Bu durum, uluslararası hukukta emredici norm kavramının kabulünün kaçınılmaz bir sonucudur. Viyana Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesinin 53. Maddesi jus cogens normlarına örnek vermez. Aynı şekilde Milletlerarası Hukuk Komisyonunun Devlet Sorumluluğuna İlişkin Taslak Maddelerinden 40. Madde de vermez. Ancak 40. Madde Şerhi genel kabul görmüş jus cogens normlarına bir dizi örnek sunar. Bunlar saldırganlık, kölelik, ırkçılık, soykırım, ırk ayrımcılığı ve işkence yasaklarını içermektedir. Mevcut mesele açısından "Uluslararası Mahkemenin silahlı çatışmalarda geçerli uluslararası insancıl hukukun temel kurallarını "ihlal edilemez" nitelikte tanımlaması ışığında bunlara zorunlu olarak davranılması haklı görülüyor. 1990'ların başından itibaren uluslararası insancıl hukukta önemli bir gelişme olmuştur. Bu süreç Eski Yugoslavya ve Rwanda için ad hoc (geçici) mahkemelerin kurulması ile Uluslararası Ceza Mahkemesinin uluslararası suçlara ilişkin sorumluluğa uluslararası

insancıl hukukun bir parçası olarak büyük bir önem vermesiyle sonuçlanmıştır. Bu durum "bir bütün olarak uluslararası toplumu ilgilendiren en ciddi suçlar cezası kalamaz ve bu tür suçların etkin şekilde kovuşturulması ulusal düzeyde önlemler olarak ve uluslararası işbirliğini geliştirerek sağlanmalıdır" denilen Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Tüzüğü'nün Giriş bölümünde açıkça görülmektedir. Ne İsrail ne de Türkiye, Roma Tüzüğüne taraf olmasına rağmen uluslararası insancıl hukukta yaşanan bu gelişmeye kayıtsız kalamazlar. Uluslararası suçlar için hesap verebilirlik artık uluslararası insancıl hukukun önemli bir parçasıdır. İsrail Savunma Kuvvetleri tarafından Mavi Marmara gemisinde işlenen suçlar savaş suçları, insanlığa karşı işlenen suçlar ve işkence gibi uluslararası suçlardı. Bu suçların uluslararası insancıl hukuk tarafından tanınan uluslararası suçlar olduğu Komor Adaları tarafından başlatılan yasal sürecin İsrail Savunma Kuvvetlerinin Mavi Marmara gemisindeki eylemleri sebebiyle gemiye saldırı düzenleyen İsrail Savunma Kuvvetleri askerleri ile askeri ve siyasi üstlerinin uluslararası cezai sorumluluğunu belirlemek amacıyla şu an Uluslararası Ceza Mahkemesi nezdinde görülmesinden açıkça anlaşılabilir. İster cezai ister hukuki süreçte uluslararası insancıl hukuk kapsamına giren suçlar için bireylerin sorumluluğu bugün milletlerarası genel hukukun zorunlu bir normu olarak kabul edilmektedir. İsrail ile Türkiye arasında yapılan antlaşma, ciddi uluslararası suçların işlenmesinden sorumlu kişileri temize çıkarmayı ve onları sorumluluktan muaf tutmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle antlaşma geçersiz ve hükümsüzdür. Sonuç olarak antlaşma Türkiye'de veya başka bir yerde herhangi bir mahkeme tarafından yürürlüğe konulmamalıdır. İsrail veya İsrail adına hareket edenlere karşı yürütülen cezai veya hukuki işlemlerin durdurulmasına yönelik herhangi bir Türk mahkemesi tarafından alınan karar, zorunlu bir normla çatışan antlaşmaların hükümsüz olması sebebiyle antlaşma uluslararası hukuku ihlal edecektir. Antlaşma, Türkiye mahkemelerine intikal eden taleplerle sınırlıdır. Açıkçası Uluslararası Ceza Mahkemesinde devam eden davalar üzerinde herhangi bir etkisi olamaz. Ayrıca İsrail veya İsrail adına hareket edenlere karşı Mavi Marmara saldırısı ile ilgili olarak Türk mahkemeleri dışında yapılan cezai kovuşturmaları veya hukuki talepleri de önlemez. Antlaşmanın 5. Maddesi uyarınca bir Türk vatandaşı tarafından İsrail'e karşı herhangi bir mahkemede açılacak davaların tazminat sorumluluğu Türkiye Hükümetine yüklenmiştir. Yani bir Türk vatandaşının Komor Adaları veya başka bir yerde açacağı davalarda tazminat talepleri Türkiye tarafından karşılanmak zorunda kalacaktır. Antlaşmanın ülke sınırları dışında olan bu özelliği, uluslararası suçların işlenmesinde sorumluluktan muaf olma kapsamını genişletmeyi amaçlamaktadır. Bu da antlaşmanın geçersiz ve hükümsüz olduğuna dair yukarıda varılan sonucu teyit etmektedir, görüşü bu şekildedir, bu şekilde bir antlaşma ile iç hukukta insanların temel ve hak özgürlüklerini ihlal edecektir, Türkiye 'nin daha önce yaptığı uluslararası antlaşmaları böyle anlamak gerekir, hangi antlaşmalar hak ve özgürlükleri koruyorsa o dikkate alınmalıdır, biz talep olarak savcılığın mütalaasına katılmıyoruz davanın devamı yönünde karar verilmesini talep ediyoruz, geçen hafta Cumhurbaşkanımız mavi marmara ile ilgili tüm bilgi ve belgeler elimizde mevcuttur demiştir, bu açıklamalar doğrultusunda Türkiye Cumhuriyeti nezdinde mavi marmara ile ilgili ne kadar bilgi ve belge varsa celbini talep ediyoruz, mütalaayı bu şekilde kabul etmiyoruz, savcı bey antlaşma ve 6743 sayılı yasa ile 4/2 maddesine atfen CMK 223/8 md gereği düşme verilmesi gerekir dedi, yargılamadan feragat edilmesi şeklinde beyanda bulundu, bu kelimelerin mütalaadan çıkartılması veya yeniden mütalaa vermesini talep ediyoruz, İsrail insanlığa karşı açıkça suç işledi, sonuçta antlaşma yapıldı, meclis tarafından kabul edildi, savcılık düşme talep etti, belki de sizde düşme kararı vereceksiniz, şunu belirtmek isterim ki düşmanın attığı taş değil dostun attığı gül incitir bizi, teşekkür ederim, dedi.

Katılan D. K. söz aldı; Şehit Cevdet Kılıçlar 'ın eşiyim gemide gazeteci olarak bulunuyordum Cumhurbaşkanımız söz hakkı kan sahibinin demişti ancak antlaşma yapılırken bizi hiçbir görüşümüz alınmadı, bizim derdimiz tazminat değildi hiçbir zaman, biz sadece adalet istedik, 6 yıldan beri her mahkemede buradaydık, elinize ne geçecek diye bize gülüyorlardı ancak ben inanarak geldim her defasında, bugünkü durumdan dolayı çok üzgünüm, O. kardeşimiz kendisini ingiliz vatandaşı, eşimin beyninin avucuna düştüğünü söyledi, bunun karşılığında bana sadaka veriliyor, biz 1 kuruş olsun tazminat olsun derken onlar bize sadaka veriyorlar, bakıyorum burada mahkeme düşürülmeye çalışılıyor, eğer mahkeme düşerse biz AİHM 'e gideceğiz, ancak AİHM 'e

gitme utancını bize yaşatmayın, o avuca düşen beynin kardeşinizin, ailenizden birinin beyni olduğunu düşünerek karar verin rica ediyorum sizden, dedi.

Av. Y. D. söz aldı; Müvekkiller adına katılma talepli dilekçemizi 1-2 saat önce sunduk, katılma taleplerinin kabulüne karar verildi, dosyaya henüz 2 saat önce müdahil olduk, ben mahkemenizden mütalaaya karşı yazılı ve sözlü savunmalarımı hazırlamak için süre talep ediyorum, bununla ilgili de mahkemenizden bir karar verilmesini talep ediyorum, ben süre talep ediyorum, dedi.

Av. U. Y. söz aldı; Arkadaşların demek istediği ve kendi adıma söylediğim mütalaaya karşı cevap vermedim, mütalaaya karşı beyanda bulunmak istiyoruz, saat 20:00 oldu, sanık vekillerine hemen sözleri sorulup davanın kapatılacağını hepimiz biliyoruz, ben bir kısım mağdurlar vekili olarak talebim bu noktada bir ara karar verirseniz herkesin söylemek istediği birşeyler var, mağdurların da var avukatların da var, savunma yapmak üzere isteyenler adına bir ara karar verirseniz, bu noktada herkes rahatlamış olur, tercüman vakası yaşadık vs yaşadık salonda konuşmak isteyen diğer mağdurlar da vardır, benim telefonuma mesaj atıp duruyorlar, hayır ben öyle karar vermiyorum dersiniz, sabaha kadar ya da ertesi güne kadar sürse de bizim söyleyeceklerimiz hala vardır, eğer bu konuda bir karar vermiyorsanız, tercüman skandalını hep beraber gördük, mazeret veren meslektaşlarımızın savunma hakkı ihlal edileceği için, ifade vermek isteyen diğer müştekilerin ifade verememesi, saat geç olduğu için, savcılık mütalaasına karşı yazılı beyanda bulunmamızı istememize rağmen ben sizin taraflığınızı kaybettiğinizi düşünerek ben reddi hakim talebinde bulunuyorum, müştekilerin kapıda kaldığını iletmiştik, hala dışarıda bekleyen ve davanın müdahil olan insanlar var, kapıdan alınması noktasında halen bir talimat verilmedi, nasıl açık bir yargılama görüyorsak davanın müdahillerinin salona alınmıyor, biz meslektaşların talepleri doğrultusunda bir ara karar verilmesini talep ettik, saatin 21:00 olduğunu tekrar hatırlatıyorum, mütalaaya karşı gerekli hazırlıkları yapmamız için ara karar oluşturulmasını istedik bunlar kabul edilmedi, ben 16 yıllık avukatlık yapıyorum, hiçbir reddi hakim talebim olmadı bugüne kadar, hiçbir davayı çamur çirkef yaparak uzatmaya yönelik hareketim olmadı, birden savcı beyin mütalaası ile şaşkına döndük, ben isterdim ki savcı bey de bunları dinlesin, ondan sonra mütalaasını versin isterdik, reddi savcı olsaydı bundan 5-6 saat önce yapacaktık, heyetin bu tavrı karşısında reddi hakim talebinde bulunmamız doğmuştur, dedi.

Av. Y. D. söz aldı; Ben davaya yeni müdahil olmuş müvekkillerin sıfatı ile kendime süre verilmesini haklı olarak kabul ettim bununla ilgili bir karar verilmedi, nasıl bir karar verileceğini bilmiyorum eğer bana süre vermeyecekseniz bende reddi hakim taleplerimi iletteceğim, dedi.

G.D:

Her ne kadar katılanlar vekili reddi hakim talebinde bulunmuş ise de, yargılamanın bu aşamasında hukuki dayanaktan yoksun olan reddi hakim talebinin münhasıran davayı uzatmaya matuf olduğu anlaşılınca CMK 'nın 31/1-c maddesi uyarınca bu talebin geri çevrilmesine, bu hususta yazılan itiraz evvelce daha önce itirazı inceleyen mercii tarafından incelenip karara bağlandığından bu hususta karar verilmesine yer olmadığına oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Av. K. K. söz aldı; Bir önceki reddi hakim talebini ben dile getirmiştik, dosyayı incellerseniz görecekseniz bu anlaşma sonrası yapılan ilk celsede davadaki tavrınız, celse aralarının 15 gün aralarına bırakılması yönündeki tavrınız mevcuttur, bununla ilgili tutanak da tutulmuştu, bunlar reddedildi, meslektaşım Uğur beyin dile getirdiği taleplerin bizim taleplerimiz ile ilgisi yoktur, siz o zaman 8.Ağır Ceza Mahkemesine göndermiştiniz dosyayı yine aynısı olması gerekir, Adalet Bakanlığının kırmızı bülten yazısı üzerine suç duyurusunda bulunması talebinde bulunmuşum, dedi.

G.D:

Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış ilişkiler Genel Müdürlüğünce Mahkememize hitaben yazılan 25/10/2016 tarihli yazıda Mahkememize yönelik emir ve talimat verilmesi gibi bir durumun bulunmadığı, söz konusu yazının bilgi mahiyetinde olduğu anlaşıldığından suç duyurusunda bulunulması isteminin reddine oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Av. K. K. söz aldı; Benim yeni bir talebim var, 2 yıldır bekletilen kırmızı bülten yazısı size iade ediliyor, siz bu kararı talimat ve emir olarak görmüyorsunuz ve ilgili makama uyarıda bulunmuyorsanız bende mahkeme heyetini reddediyorum, dedi.

G.D:

Her ne kadar katılan vekili tarafından Mahkememiz heyeti hakkında reddi hakim talebinde bulunulmuş ise de, reddi hakim talebinin yargılamayı uzatmaya matuf olduğu hususunda heyetimizde tam bir vicdani kanaat oluştuğundan reddi hakim talebinin CMK 'nun 31/1-c md gereğince geri çevrilmesine, itiraz ile ilgili daha önce işlem yapıldığından bu hususta yeniden işlem yapılmasına yer olmadığına oybirliği ile karar verilerek tefhim ile açık duruşmaya devam olundu.

Saatin bu sırada 21:30 olduğu, saat 10:30 'da başlayan oturumun yaklaşık 12 saat kadar sürdüğü, duruşma salonunda çıkan gerginliğin kargaşa ve karmaşaya dönüştüğü, salonda sloganlar atıldığı, katılanlar arasında bir kişinin baygınlık geçirdiği, bu şartlar altında duruşmanın sağlıklı şekilde sürdürülemeyeceği görüldü.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Duruşmanın 09/12/2016 günü saat 14:00'a bırakılmasına oybirliği ile karar verildi.02/12/2016